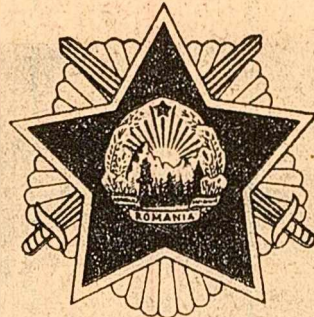




# Știința



ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7457

Simbătă 9 septembrie 1967

8 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

Cursanții și propagandiștii în ajunul deschiderii noului an de învățămînt de partid. Irigațiile nu înseamnă imobilizarea de fonduri. Sărbătoarea națională a poporului bulgar

## Anomaliile în exploatarea și transportul materialelor de construcții generează balast economic

La executarea lucrărilor de construcții, de orice natură ar fi ele, asemenea produse — nisip, pietriș, balast, bolovani — de balastieră, cum se numesc, ocupă o pondere însemnată. De altfel, cheiurile construcțiilor sînt în mod hotărîtor influențate de costul produselor de balastieră. Totodată, mersul lucrărilor pe șantiere depinde într-o mare măsură de livrarea la timp și în cantitățile necesare a acestor materiale. Iată de ce procurarea lor a ridicat întotdeauna probleme deosebite pentru organizarea exploatarei și transportului de la balastiere pe șantiere. Tocmai pe aceste chestiuni, succursala noastră a efectuat recent o analiză.

Fără exagerare, în privința existenței materialelor amintite, regiunea Argeș dispune, pe rîurile interioare, de imense rezerve de agregate și produse de balastieră, ce pot satisface cu prisosință cerințele sectorului de construcții. Cu toate acestea, pe unele șantiere se simte lipsa lor, iar, în prezent, exploatarea acestora se face într-un mod neorganizat. Nimeni, sau aproape nimeni, nu a studiat

în ansamblu, temeinic, volumul, aria de răspîndire, calitatea, căile de acces, condițiile optime de exploatare și depozitare, transportul regional și „mişcarea” acestora din balastiere la punctele de lucru sau locul de consum. Acum, de unele din aceste probleme se ocupă — în limita posibilităților și a spiritului respectiv de răspundere — Ministerul Industriei Construcțiilor și celelalte ministere care au înțepriinderi de construcții, organizațiile de construcții, staturile populare. Dar, între acestea nu există o conjugare a eforturilor și acțiunilor pentru găsirea unui sistem unitar, suplu și economic de exploatare a produselor de balastieră. Fiecare acționează cum crede de cuviință, în condiții discutabile de eficiență și economicitate.

De pildă, în cadrul regiunii funcționează 10 mari balastiere cu caracter republican. Ele sînt: M.I.C. (Ionești-Găești și Slatina), Ministerul Construcțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării (Pietroaia și Zăvideni), M.C.F. (Ionești-Drăgășani) M.I.C.M. (Călinești), Sfatului popular al orașului București (Borlești, Golești, Pietroaia, Ionești). Pe lângă acestea, mai există încă zeci de balastiere organizate „ad-hoc” de întreprinderile și șantierele de construcții, precum și de către unitățile industriale locale, răspîndite ca niște cuperci pe rîurile Vîlsan, Argeș, Doamnei, Tîrgului, Dimbovița, Lotru, Olt, Topolog și altele. Aceasta, pe de o parte. Pe de altă parte, o aceeași nedorită și dezordonată repartizare se constată în ce privește desfacerea producției. Balastiera din Ionești, de exemplu, a Trustului de utilaj greu — București, a livrat în 1966 și în acest an peste 64 la sută din producția sa altor întreprinderi. La fel balastiera Golești a I.A.P.C. București, sau cea de la Zăvideni a I.I.P.C., tot din Capitală.

Intervin însă alte neajunsuri, de mult mai mare amploare. Bunăoară, în balastierele cu caracter republican, extragerea și pregătirea produselor se fac în cea mai mare parte mecanizat, cu un proces tehnologic studiat, cu o dotare tehnică corespunzătoare. În cele-

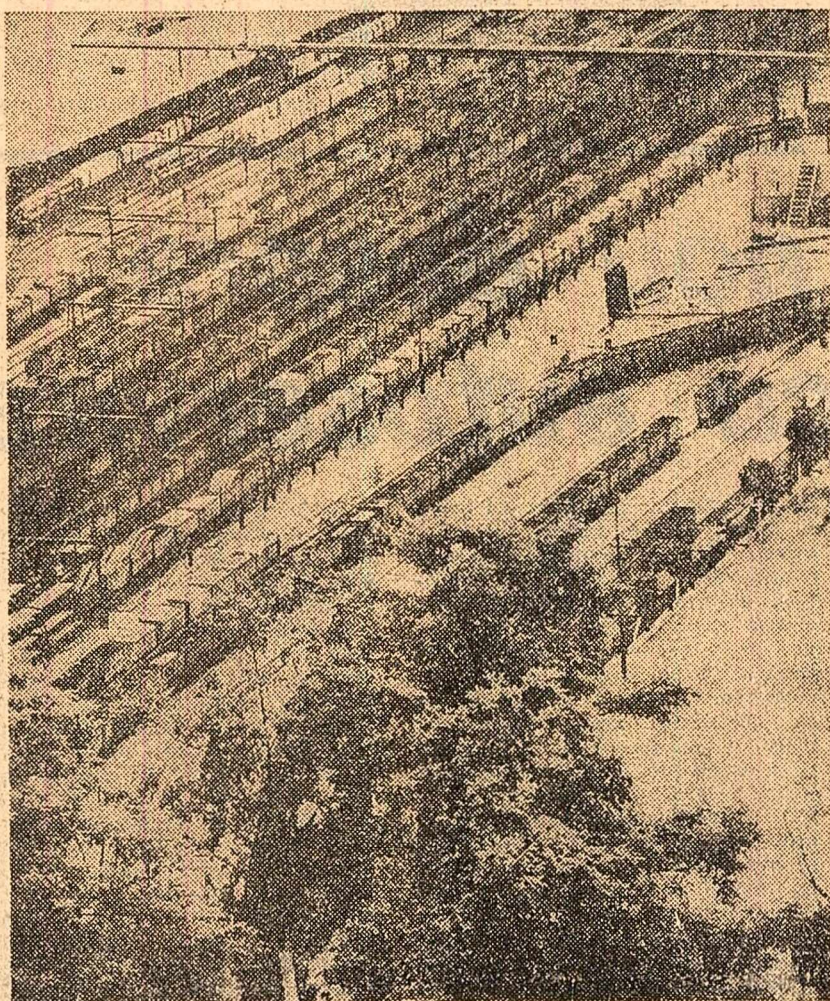
Ion NEAMȚU  
directorul  
Succursalei regionale Argeș  
a Băncii de Investiții

(Continuare în pag. a III-a)

PAG. 5-A:

Gemenii  
povestire de  
Ștefan Luca

Versuri  
de Nichita Stănescu  
Gheorghe Pituț  
Grigore Hagiu



Lupeni — peisaj minier.

Foto: Sandu-Mendrea

## Mihail Kogălniceanu eminent om politic și diplomat

Dan BERINDEI

cercetător principal la Institutul de istorie „N. Iorga” al Academiei

Mihail Kogălniceanu a fost unul dintre cei mai însemnați oameni de stat ai României moderne. Numele său este legat de evenimentele cruciale ale epocii istorice în care a trăit — revoluția burghez-democratică din 1848, lupta pentru făurirea statului național român, reforma agrară din 1864 și cucerirea independenței de stat. Sintetizînd marea putere de penetrare și discernămint a lui Kogălniceanu și subliniind aportul său la progresul României, Nicolae Iorga scria: „Om integru, el a trăit din viața societății întregi, interpretată printr-o inteligență care nu făcea decît să rezume cu strălucire această viață, pentru ca din această concentrare însăși să se desfacă mai departe societatea în continuă mișcare”.

În galeria de oameni politici de seamă ai vremii, printre care se numărau C. A. Rosetti, frații Golescu, Nicolae Krețulescu, Ion Ghica și alții, Mihail Kogălniceanu se detașează ca o figură proeminentă a timpului, ca o minie clarvăzătoare, om al acțiunilor chibzuite și energice, nedespărțit de interesele majore ale națiunii sale.

Încă din perioada studiilor, Kogălniceanu a înțeles să-și consacre activitatea procesului istoric pe care l-a slujit cu talent și abnegație: făurirea statului modern român.

## Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe generalul de armată Ivan Mihailov

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit vineri dimineața pe generalul de armată Ivan Mihailov, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, care la invitația C.C. al P.C.R. își petrece concediul de odihnă în țara noastră. La primire au participat tova-

rășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Vasile Vlad, membru suplent al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R. Oaspetele bulgar a fost însoțit de ambasadorul R.P. Bulgaria la București, Gheorghe Bogdanov. Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

## DUPĂ CE FRUCTELE S-AU COPT...

Raid anchetă prin livezile regiunii Bacău

Toamna, mai mult decît în alte perioade ale anului, consumatorii trebuie să găsească sortimente de fructe și alte produse vitaminice, care să le satisfacă gusturile și preferințele. În general, plantațiile mai vechi de pomi, ca și cele noi, care au început să rodească, sînt pline de fructe. Dar de la pom și pînă să ajungă pe fructieră, prunele, merele, perele și alte fructe de sezon își pierd din gust și aroma îmbietoare; uneori, ele nu se găsesc în vinzare. Această situație, consemnată pe piețele orașelor regiunii Bacău și în alte părți este anacronică. În această regiune, Valea Zătesului, împreună cu dealurile Godovanei, Bălățeștilor și Cășinului, constituie principalele bazine pomice. Alături de cele 8.000 ha de plantații de pomi ale cooperativelor agricole, suprafețe mari de livezi dețin și unitățile agricole de stat. Pe o bună parte din aceste suprafețe pomii sînt în producție.

Acum, în perioada culesului, valorificarea fructelor în cele mai bune condiții ar trebui să constituie o preocupare de prim ordin a organelor locale. Această cu atât mai mult cu cît și anul trecut s-au semnalat deficiențe — lipsa de spații

Gh. BALTA  
correspondentul „Științei”

(Continuare în pag. a III-a)

Revoluția de la 1848 l-a creat lui Kogălniceanu posibilitatea de a sintetiza într-un amplu și motivat program năzuințele de viitor ale poporului său. „Dorințele partidei naționale în Moldova” reprezintă un document de cea mai mare importanță, un program călăuzitor pe care Kogălniceanu îl va urmări toată viața și la a cărui realizare își va da o însemnată și eficientă contribuție în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

În anii luptei pentru realizarea Unirii, Mihail Kogălniceanu se află în fruntea mișcării unioniste. Plin de energie, el a fost organizatorul acestei puternice mișcări, principalul ei conducător și purtătorul ei de cuvînt. Prin înființarea ziarului „Steaua Dunării”, la 1 octombrie 1855, el a creat un puternic instrument de îndrumare, coordonare și propagandă pus în slujba năzuințelor fierbinți spre unitate ale poporului român. Insușirile politice ale lui Kogălniceanu, ca și talentul său diplomatic au ieșit puternic în evidență în lunile de luptă hotărîtoare din anul 1857. Figura proeminentă în Comitetul central al Unirii, el a acționat cu dirigenție împotriva uneltirilor și manevrelor separatiste patronate de caimacamul Vgorodii. Personalitatea lui Kogălniceanu a făcut o puternică impresie asupra membrilor comisiei de informare a puterilor în Principate și tot lui i s-a datorat publicitatea ce a avut loc

(Continuare în pag. a II-a)

## „ALRO” — în a treia etapă de dezvoltare

La Slatina au început lucrările de construcție prevăzute pentru a treia etapă de dezvoltare a uzinei de aluminiu. Capacitatea actuală va spori cu 25.000 tone, la terminarea acestor construcții uzina urmînd să producă anual 75.000 tone aluminiu.

Prin folosirea mai judicioasă a spațiilor de producție, la fiecare din cele trei hale se vor adăuga cite 12 cuve de electroliză, instalații care vor spori capacitățile inițiale cu încă 6.000 tone aluminiu.

## Telegramă

Tovarășului TODOR JIVKOV

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar  
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

Tovarășului GHEORGHI TRAIKOV

Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria

SOFIA

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă transmitem dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, Prezidiului Adunării Populare și Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, poporului prieten bulgar, un salut frățesc și felicitări cordiale cu prilejul celei de-a XXIII-a aniversări a victoriei revoluției socialiste în Bulgaria.

Poporul român se bucură din toată inima de realizările remarcabile obținute în anii construcției socialiste de harnicul popor bulgar, sub conducerea partidului său comunist, în dezvoltarea economiei, înflorirea științei și culturii, creșterea nivelului său de trai.

Ne exprimăm convingerea că prietenia româno-bulgară, cu adînci rădăcini în trecutul de luptă al popoarelor noastre, colaborarea multilaterală dintre partidele și țările noastre se vor dezvolta cu succes și în viitor, pe baza marxism-leninismului și internaționalismului socialist, spre binele popoarelor române și bulgare, al unității sistemului socialist mondial și mișcării comuniste internaționale, în interesul cauzei socialismului și păcii în lume.

Cu ocazia acestei mari sărbători, vă urăm dumneavoastră dragi tovarășii, poporului frate bulgar, noi succese în înlăpăturarea hotărîrilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Bulgar pe calea desăvîrșirii socialismului în patria dumneavoastră.

NICOLAE CEAUȘESCU  
Secretar general  
al Comitetului Central  
al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA  
Președintele Consiliului de Stat  
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER  
Președintele  
Consiliului de Miniștri  
al Republicii Socialiste România

## OBSESIA DE A FI MODERN

Dinu CERNESCU

Cred că numai goana căuților de aur din jurul anilor 1.900 poate echivala în amploare, în ridicol și dramatism cu goana după a fi modern.

„Doamne, sînt modern!” lăță ce-și dorește să poată exclama fericii de sine înșurii „creatori”; iar „maestrul” speră după ani și ani de așteptare rodnică să poată auzi spunîndu-se în gura mare: „tovarăși, vă asigur că maestrul a ajuns modern!”

Rar a existat cuvînt care să obsedeze mai mult, care să agițe spiritele mai mult, care să fie mai controversat și care să fie totodată atât de simplu.

Bineînțeles între modernul căutat, neadevărat, contrafăcut și pașnicul, simplu și adevăratul modern, se întinde o mare arie, larg spațiu de adăpostire la un loc a bunelor intenții cu cele vinovate de falsificare. În această arie largă vedem stînd laolaltă blinda nepuțință cu impostura arogantă,

## opinii

puternic, depășind cu migală, încet dar sigur, obstacolele ce-i apar tocmai din siluirea înțeleșului său adevărat.

Nu știu dacă omul poate să facă inima să-i bată; știu că ea pulsează de la sine, străduințele de a o anima sau de a o menține în funcțiune fiind aplicate doar oamenilor bolnavi. Așa cum viața există indiferent de

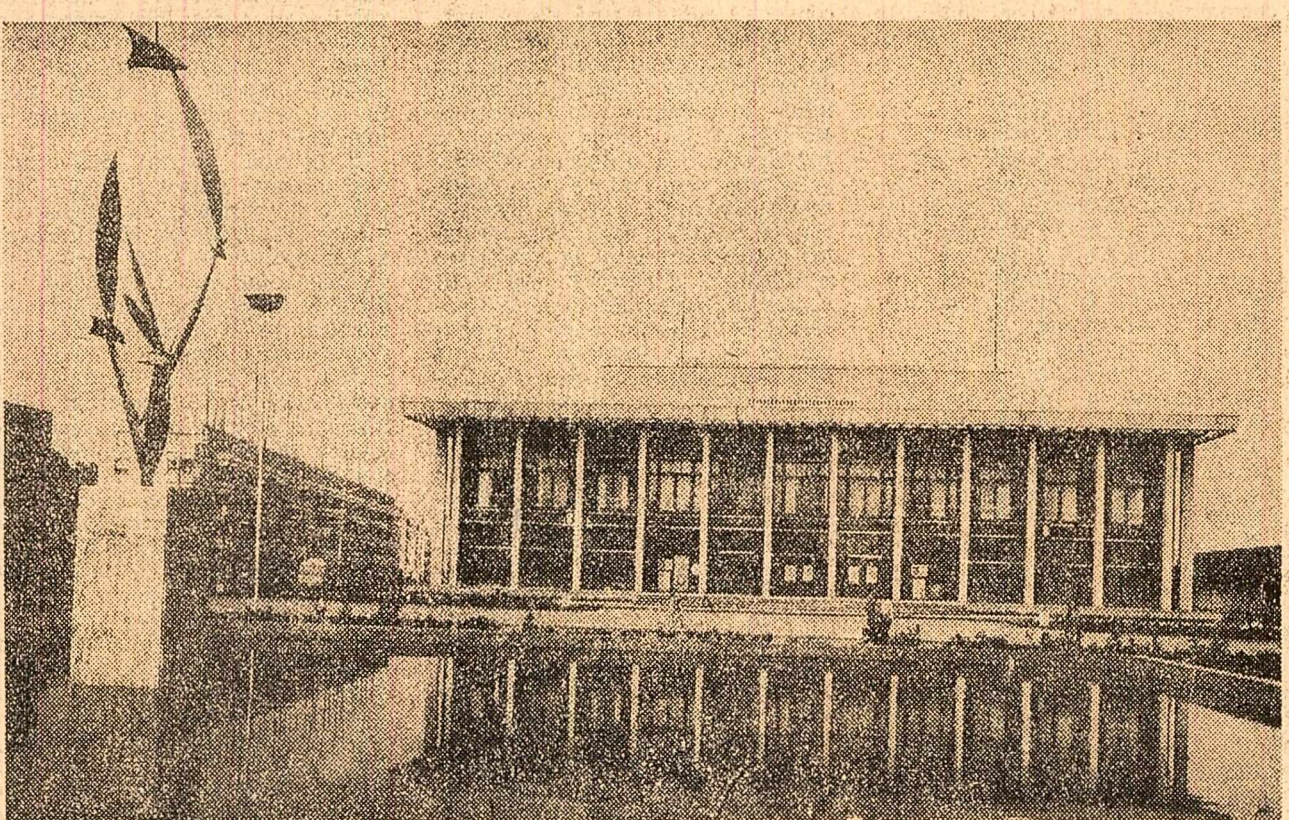
un obol neplăcut) apare făcătura, apare obsesia, apare falsul.

De multe ori tendința bună la originea ei, de a fi informat cu tot ce este nou, este vulgarizată de acei pseudoartiști care confundă informația, factor important în cultura creaturii, cu ultima noulată aflată din revistele imprumulate de la un amic sau aduse de o mătușă din străinătate. Copierea imediată a unor căușiri din țară și străinătate este considerată din păcate de unii „creatori” drept semnul modernității. Acest mod de gândire este periculos pentru că el compromite însăși ideea progresistă a modernului. Nu putem să ne limităm sau să ne „extindem” căușirile din noi și numai din noi după ultima coafură a ideilor ce nu ne aparțin.

Atunci cînd apar străduințele, atunci cînd noțiunea de contemporan cu vremurile noastre este o obligație greu de îndeplinit (ca

suma aerului și viața secolului XX, cred că înseamnă a fi modern azi. Nici o strădanie nu trebuie depusă de un artist autentic pentru a fi modern, în afară de străduința de a-și înțelege și servi epoca.

(Continuare în pag. a IV-a)



Din decorul nou al orașului Tulcea

Foto: Agerpres

## Primirea de către tovarășul Ion Gheorghe Maurer a ministrului agriculturii din Danemarca, Christian Thomsen

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit vineri la prînz pe Christian Thomsen, ministru agriculturii din Danemarca, însoțit de Viktor Brorson, adjunct al ministrului, care fac o vizită în țara noastră la invitația

Consiliului Superior al Agriculturii.

La întrevvedere a participat Nicolae Gișcan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

## Telegramă

Tovarășului KIM IR SEN

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea  
Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrată Coree

Tovarășului ȚOI EN GHEN

Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrată Coree

PHENIAN

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă transmitem dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, Prezidiului Adunării Populare Supreme, Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrată Coree și poporului coreean, un salut frățesc și calde felicitări cu prilejul celei de-a XIX-a aniversări a creării Republicii Populare Democrată Coree.

Oamenii muncii din țara noastră se bucură din toată inima de realizările de seamă dobîndite de poporul frate coreean, sub conducerea Partidului Muncii din Coreea, în făurirea industriei socialiste, creșterea producției agricole, dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii, ridicarea bunăstării sale.

De ziua marii dumneavoastră sărbători vă adresăm dumneavoastră și poporului coreean urări de noi și însemnate succese în construirea socialismului și în lupta pentru realizarea țelului nobil — reunificarea pașnică și democratică a patriei.

Sîntem incredințați că prietenia și colaborarea frățească dintre Partidul Comunist Român și Partidul Muncii din Coreea, dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană, clădite pe temelia trinită a internaționalismului socialist, se vor dezvolta și în viitor, spre binele ambelor noastre popoare, al unității țărilor socialiste, mișcării comuniste internaționale și întregului front antiimperialist, în interesul cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU  
Secretar general  
al Comitetului Central  
al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA  
Președintele Consiliului de Stat  
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER  
Președintele  
Consiliului de Miniștri  
al Republicii Socialiste România



# FAPTUL DIVERS

## Fără uniformă

La 20 iulie, delegați ai Ministerului Comerțului Interior și Ministerului Industriei Ușoare au încheiat o minută prin care se stabilea că, pentru elevii care nu găsesc în comerț uniforme școlare pe măsura lor, magazinele de specialitate vor întocmi note de comandă către fabricile producătoare. Acestea, în termen de 30 de zile trebuie să onoreze comenzile primite. Minuța respectivă a fost semnată și de delegați ai fabricilor producătoare. Pînă aici, totul e bine și frumos. Cînd s-a trecut la fapte, unele fabrici au dat înapoi. Fabrica de confecții „Tîrnava”-Sighișoara, producătoare de uniforme școlare din stofă pentru băieții (clasele I—XII) și fabrica de confecții din Vasilu, producătoare de sarafane de stofă pentru eleve, nu vor să respecte convenția amintită. Ce vrei, tovarășii din conducerea acestor fabrici nu mai poartă uniformă. Și au uitat repede lecția. Deci, o notă proastă pentru ei.

## Cu cuțitele la briu

Dacă poposii la Iași și vă abateți pe la bufetul „Express” cu autoservire din apropierea Căminului, nu vă speriați cînd vedeți ospătăriile cu cuțitele la briu. Nu sînt periculoase. Dacă le cereți frumos un cuțit, îl desprind tacticoasă de la brîu, îl șterg cu servetul și vi-l înmînează. „De ce așa?” „Așa-i ordinul mai marilor noștri”, — spun fețele, oesele. Conducerea bufetului a luat această măsură pentru a nu se pierde cuțitele. Și cînd ospătăriile termină de tăiat friptura ospătăriile îi în repede cuțitul, îl șterge și-l pună iarăși la briu. Să-și taie pofta de mîncare.

## Geaba vii, geaba te duci...

Numărul abonaților radio și televiziune din regiunea Bacău care locuiesc la sate este de ordinul sutelor de mii. Și, bineînțeles, și în mediul rural aceste aparate se defectează. Unde pot fi reparate? „La cele 24 puncte fixe de reparații” — vor răspunde tovarășii de la U.R.C.M. Bacău (prezentînd probabil și o situație scriptică la zi). Ce spun abonații: „Din cele 24 centre, două noi funcționează doar pe hîrtie. Trei nu le-am văzut. Așa că ne luăm aparatele în spate sau le urcăm în cărăuți și mergem cu ele la oraș. Aici, de bine, de rău, se repara. La întoarcere, pe drum, din cauza zdreanțurilor se defectează. Și o lăum de la capăt”. Și astfel televizoarele lor merg în continuu. Și în orele fără program.

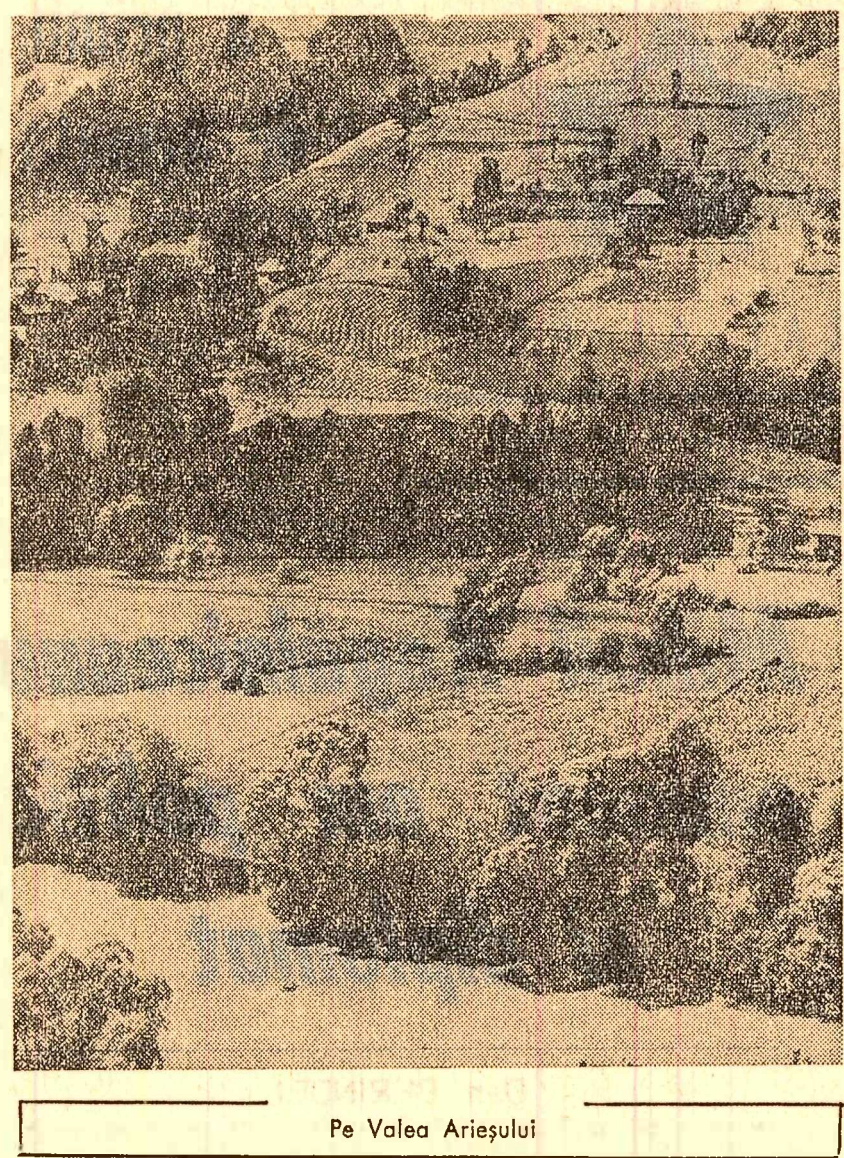
## „Plutașii”

Petru Pop și Ștefan Bilț, salariații la Fabrica de cherestea Vișeu de Sus, s-au intitulat „la un pahar” la un bufet din localitate. Și cum alcoolul „dezelează limbile și întuneacă mințile” au hotărît să fure cherestea din fabrică. Au scos scîndura cu scîndură — prînt-o deschizătură existentă în gard — 1,235 m.c. Apoi, cu scîndurile și cu sîrma furată tot din fabrică au construit o plută pe care au lansat-o pe râul Vaslui. La un pod au fost oprii de pază contractuală. Și au „plutit” mai departe spre tribuna. Procesul s-a judecat la fabrica de cherestea.

## Oameni milostivi

Clement Necula, șeful serviciului plan al cooperativei meșteșugărești „Înfrățirea” din Piatra Neamț, a fost amendat de miliție pentru că într-o seară, fiind beat, a provocat scandal pe strada, tulburînd liniștea publicului. Neamțul, a făcut o plîngere la tribunal, prezentînd o adeverință (nr. 1471) eliberată de conducerea cooperativei unde lucrează, în care se spune: „Este un funcționar liniștit, conștiincios, — model de conduită în serviciu și în viața particulară”. Tribunalul a respins plîngerea. Dar dv., cei cu „inimă de mamă”, care ați eliberat adeverința respectivă sînteți conștienți că i-ați dat salariatul scandalului o mîna de ajutor, pentru viitor? Vă întrebăm și pentru liniștea dumnea-voastră.

Rubrică redactată de: Ștefan ZIDĂRIȚĂ Ștefan DINICĂ cu sprijinul corpondenților „Științei”



Pe Valea Arieșului

## Anchetă în orașul GALAȚI

În curînd, va începe un nou an de studiu în învățămîntul de partid. Și, ca de fiecare dată, în perioada premergătoare acestui eveniment în viața organizațiilor de partid, sub îndrumarea organelor superioare, comitetele de partid din întreprinderi și instituții, de la orașe și sate desfășoară o asiduă activitate pregătitoare. În ce constă aceasta? În primul rînd în „acordarea” adecvată a tematicii studiului cu cerințele imperioase ale vieții, realității noastre politice, economice, sociale de fiecare zi. Apoi, antrenarea în munca de propagandă a unor cadre cu înalt nivel ideologic și profesional. În sfîrșit, o rațională cuprindere a cursanților în formele de studiu.

Am urmărit felul în care se materializează acest lucru în câteva organizații de partid din orașul Galați. Investigațiile le-am început la cabinetul regional de partid, unde am discutat cu tovarășul Dan Bădic, directorul cabinetului. Dînsul ne-a spus: „Deoarece în centrul propagandei de partid va sta și în acest an studiul problemelor de bază ale construcției economice și de stat, social-culturale, ale vieții de partid, ale luptei ideologice contemporane și ale situației internaționale, aprofundarea problemelor teoretice cuprinse în documentele de partid, ale planurilor Comitetului Central, în cuvîntările

# CURSANȚII ȘI PROPAGANDIȘTII

## în ajunul deschiderii noului an de învățămînt de partid

tovarășului Nicolae Ceaușescu și ale altor conducători ai partidului și statului nostru, vom mări numărul expunerilor și dezbaterilor privind problemele actuale politice și ideologice, vom prezenta operativ cursanților aprecierile cuprinse în cele mai recente documente de partid. În concordanță cu acest dezerider al actualității, reieșit, de altfel, și din sondele generale întreprinse de noi dintre participanții la învățămîntul de partid — în întreprinderile industriale și agricole se va pune un accent deosebit pe înarmarea masei muncitorești cu cunoșterea problemelor economice în strînsă legătură cu activitatea lor practică de zi cu zi, iar în celelalte instituții se vor aborda și aprofunda probleme de istorie a patriei, probleme actuale ale politicii partidului și altele. În această timp, vom extinde simțitor stu-

dierea problemelor de etică comunistă, vizînd astfel dezvoltarea calităților moral-politice și profesionale ale cursanților, consolidarea spiritului lor combativ, îndreptat împotriva ideologiei burgheze, a oricărui mentalități anacronice. „Laminorul de tablă subțire” — Galați. La sediul comitetului de partid, tov. Ion Baban, secretarul comitetului, ne-a pus la dispoziție propunerile făcute de cursanții asupra tematicii noului an de studiu, explicîndu-ne că fiecare din temele alese își găsește o corespondență directă în viața unității. În preocupările de învățămînt, astfel, intrucît întreprinderea face parte din grupul unităților care experimentează noul sistem de finanțare, o parte din discuții vor aborda principiile acestui sistem. Alte teme vor aduce în discuție necesitatea și sem-

nificațiile reducerii consumului de materiale — încă depășit, în unitate, la unele posturi, față de cel planificat — importanța acestui obiectiv major în contextul dezvoltării economice naționale. În ce privește problematica etică — a continuat interlocozurul — ne-am îndreptat atenția asupra unor teme privind familia, apărarea avuțiilor obștești, valoarea socială și morală a muncii și altele. Veriga de bază a învățămîntului de partid în uzina noastră va fi cursul, alături de care preconișăm să deschidem o școală uzină de partid, pe o durată de trei ani, pentru tovarășii cu pregătire medie care au absolvit toate formele de masă ale învățămîntului de partid. Aș mai avea de adăugat că propagandistii au fost selecționați cu grijă și s-a înțeles că ei să întruacească calități deosebite, care să-i ajute să deprînde „arta” cuvîntului.

— Dar cursanții? — am întrebat noi.

## Termosul pentru alimente

Considerat de unii ca un obiect necesar doar în excursii și călătorii, termosul pentru alimente este deosebit de util în numeroase alte împrejurări, cînd nu ai posibilitatea să servești o masă caldă acasă ori la un loc, sau cînd trebuie să îți repari regimul. Orunde te ații, în uzină, pe șantier, în pădure sau la muncă cîmpului, poți lua în termos mîncarea preferată, la temperatura dorită. Termosul pentru alimente este confecționat din tablă lăgrăzită de diferite culori. În interiorul carcasei de tablă se află introdusă hulea fabricată dintr-o sticlă specială, care păstrează temperatura constantă, ceea ce asigură menținerea alimentelor sau bănușilor după dorință, reci sau calde. Termosurile sînt ușor transportabile. În mașină se ășesez termosuri de 0,8 litri de 78 lei; 0,9 litri — 82 lei; 1,5 litri — 92 lei; 1,9 litri — 100 lei. În caz de spargere a buteliei, aceasta poate fi înlocuită cu o rezervă, al cărei preț este de 27, 29, 34 și 38 lei, în funcție de capacitate.

## Noua cabană Piatra Craiului

La Brusturet, regiunea Argeș, a fost dată în folosință o nouă cabană turistică: „Piatra Craiului”. Ea poate fi folosită în cele mai bune condiții și în timpul iernii, pînă la sfîrșitul lunii aprilie. De la cabană, drumurile duc pe lîngă muntele Carlat și pe Valea Secacă, în poiana Pietrii Craiului apare panorama în toată splendoarea sa.

Nicolae ENUȚA

# DUPĂ 5 LUNI Din nou despre restaurantele cu autoservire

„Cîte persoane iau masa zilnic în unitatea dv?” Răspunzînd la această întrebare, șefii unor restaurante și bufete cu autoservire din Capitală — Rapid, Nord, Lido — au apreciat, pe baza numărului porțiilor de mîncare preparate și vîndute, că este vorba de 3.000—5.000 de persoane. În ce privește însă numărul total al consumatorilor care intră zilnic în fiecare din aceste unități, el se ridică la 8.000—10.000. Restaurantele și bufetele cu autoservire, „express”-urile cum li se spune, se bucură de o mare afliuență de consumatori în toate orașele mari sau mici din țară.

Cu cinci luni în urmă, ziarul nostru a publicat un raid-anchetă în care se critica faptul că, deși unitățile de deservire rapidă sînt insistente cerute și deosebit de rentabile, extinderea lor este tărăgînată. Mergînd pe urmele celor constatate atunci, putem consemna că unele sfaturi populare și organizații comerciale au început să înființeze noi restaurante și bufete cu autoservire. În regiunea Suceava există, o singură unitate cu autoservire — la Botoșani. Acum funcționează și în această regiune încă două asemenea unități (la Suceava și Vatra Dornei). Restaurantul cu autoservire din Vatra Dornei (gestionar Ion Cozan) servește zilnic 30 de feluri de mîncare, realizînd o vînzare de 8.000—10.000 lei. E foarte rentabil. În concediu, obişnuiesc să călătorească prin țară împreună cu familia — ne-a declarat C. Ionescu, funcționar din București. Unde ne oprim pentru două-trei zile, cîutăm imediat „express”, ca să nu pierdem mult timp cu masa. Sînt foarte mulțumit de restaurantul cu autoservire din Vatra Dornei. Mîncare bine preparată, servit destul de bogat”. Și înființarea restaurantului din orașul Suceava s-a dovedit binevenită, valoarea deservirii zilnice fiind de peste 8.000 de lei, din care 65—70 la sută reprezintă valoarea preparatelor de bucatărie. După cum ne-a informat tov. D. Ciobanu, directorul Direcției comerciale

regionale, se prevede crearea unor noi unități de acest gen. La Timișoara funcționează în prezent trei restaurante cu autoservire, iar peste cîteva zile se va da în folosință al 4-lea. Dar ele nu fac față afliuenței de consumatori. La „Semenic”, de pildă, în orele de masă trebuie să aștepi mult la rînd. Aceasta în vreme ce restaurantul de tip obișnuit „Timișoara”, din centrul orașului, este aproape gol. Ar trebui poate studiată posibilitatea transformării lui în unitate cu autoservire. După cum apreciază tov. Enil Pacepa, vicepreședinte al sfatului popular orșenesc, în Timișoara ar fi nevoie de încă cel puțin trei unități de acest fel.

În București, unde solicitările sînt foarte mari („în unele ore sînt literalmente sufocați de torentul de consumatori” — spun responsabilii unor „express”-uri) au apărut cîteva biruri (tip vechi de unitate de alimentație publică, foarte răspîndit alături de numeroase oraje) și s-au introdus în unele bufete linii de autoservire, care înlesnesc desfăcerea. Unitățile cu autoservire existente rîmîn însă în continuare „sufocate”. Conducerea Direcției comerciale la sfatul popular și cea a T.A.P.L. București ne-au înființat o serie de proiecte. Este vorba despre transformarea pînă la finele acestui an a restaurantului „Calul Bălan” din Piața Unirii și a celui din Piața Ilie Pintilie în restaurante cu autoservire, de introducerea unei linii moderne la birura din Victoria, de înființarea de biruri în diferite puncte ale Capitalei (în Piața Amzei, la Podul Basarab, în apropierea Pieței Buzetii, Calea Moșilor etc.). Aceste transformări și amenajări, hotărîte la mijlocul trimestrului II al acestui an, se află însă abia în faza de întocmire a proiectelor, a taionărilor pentru contractarea execuției lucrărilor, procurarea utilajelor.

Ce amneea determină adaptarea att de greoaie, att de lentă a rețelei de alimentație publică la solicitările consumatorilor? Desigur, localul unui restaurant vechi, cu bucatărie și alte spații anexe, unde se prepară 300—400

de porții de mîncare zilnic, nu poate fi trecut, dînt-o micșare, la autoservire. Se cer neapărat anumite transformări și dotări. Este inevitabil deci ca acesta să necesite un anumit timp. Dar timpul pe care și-l propun și, mai ales, îl consumă efectivele sfaturile populare și organizațiile comerciale pentru a înființa unități cu autoservire este exagerat de mult. Principala cauză a tărăgînată rezidă însă în activitatea direcțiilor comerciale regionale și a T.A.P.L.-urilor care, oricît de urgent s-ar cere ca într-un anumit loc să se înființeze o unitate cu autoservire, nu depun stăruința convenită pentru rezolvarea în timpul cel mai scurt posibil al problemelor. Se manifestă chiar un fel de teamă de a ieși din ritmul obișnuit, de a adapta tețeaua la cea ce e nou și solicitat de consumatori pentru... a nu avea bătăie de cap. Să exemplificăm. S-a înființat în Capitală trei biruri. Unul dintre acestea se află pe Calea Rahovei nr. 139. A această „nouate” pricinuieste multora dureri de cap, pe toată icarhia comercialului din Capitală. Contabilul I.A.P.L. „Aluniș”, de care aparține birul, e disperat: „Avem attă balamuc cu acest bir, de-mi vine să fug”.

S-a întîmplat ceva extraordinar la acest bir? Nu. Fiind amplasat într-un „vad” bun și servind cîteva preparate care nu pot fi găsite în alte locuri, birul a atras tot mai mulți consumatori, vizînd zilnic 1.000—1.200 porții de mîncare. De aici aglomerație, dezervire greoaie, nemulțumiri. Va să zică, asta s-a întîmplat! E rău că se înghesuie consumatorii? Dimpotrivă, care negustor nu și-ar dori un asemenea vad, asemenea desfăcere? Dar celor care se ocupă de alimentația publică, birul le-a dat de furcă și nu puțin vor fi cei ce regretă că l-au înființat. Pentru a se asigura deservirea rapidă a consumatorilor se mai discută încă diferite variante: să se lărgăscă ghișeu pentru a se înlesni servirea consumatorilor de la bucatărie, să se aducă o linie de autoservire etc. Cînd se vor lua toți măsuri ferme, și, mai ales, cînd vor fi aplicate, e greu de întrevăzut.

Raidul nostru a scos la iveală și alte neajunsuri care grevează asupra acțiunii de extindere a rețelei unităților de alimentație publică cu autoservire. Pregătirea unor sortimente cit mai largi de mîncăruri, în cantități care ajung la sute de porții din fiecare fel, necesită un mare volum de alimente, îndeosebi cartofi, legume, zarzavaturi, care trebuie cărate, curățate, tăiate etc. Cum, cu ce unelte se face aceste treburi? Se taie cu brățele, cu spatule, se toacă cu cuțitul. Și apoi, mi de farfurii se spală cu mîna, în mici bazine de bucatărie de apartament. La Direcția organizațiilor rețelei comerciale din M.C.I. ni s-au dat asigurări că se fabrică în țară roboți care execută felurite operații, mașini de spălat vase, de curățat cartofii etc., care sînt foarte practice. În plus, acestea se livrează solicitanților, la comandă, fără reparații. Dar ele lipsește chiar în unități mari.

În cursul discuțiilor, mai mulți lucrători cu munci de răspundere din sectorul alimentației publice au insistat asupra unor aspecte deosebit de interesante, constatate cu prilejul vizitelor făcute de ei în restaurante și bufete cu autoservire din alte țări: în bucatării mici, cu anexe puține tinse ca suprafață, dar bine înzestrate cu o organizare interioară exemplară, se prepară meniuri foarte bogate, gustoase, pentru un număr mare de consumatori. În asemenea unități, înainte de deschidere, toți lucrătorii, de la șef la îngrijitor, fercheziuesc, lustrează întregul local.

Restaurantul și bufetul cu autoservire, unități insistente solicitate de consumatori, foarte rentabile, trebuie să se bucure de toată atenția sfaturilor populare, a organelor și întreprinderilor comerciale, a Ministerului Comerțului Interior. Extinderea rețelei unităților de acest gen, asigurarea bunelor funcționării sînt treburi de larg interes cetățenesc, în rezolvarea cărora organele locale pot și trebuie să-și manifeste din plin inițiativa și spiritul gospodăresc.

# MIHAIL KOGĂLNICEANU

(Urmare din pag. I)

pe scară europeană în jurul documentelor ce dezvăluiau substratul politicii calmacamului. În toamna anului 1857, ales deputat în Adunarea ad-hoc a Moldovei, Kogălniceanu — pe care Ion Ionescu de la Brad îl numea în acea vreme o „factotum” — a îndrumat îndeaproape activitatea acesteia. Lui i-a revenit cîinstea de a expune moțiunea în favoarea adoptării programei unioniste, și tot el a avut sarcina de a da orientarea convenită în dezbaterile ample de către Adunarea ad-hoc a problemelor organizării interne nu numai a Moldovei, ci a statului modern român ce se prezona. Discuțiile și intervențiile sale variate, ușurîndu cu care el a borda cele mai dificile probleme, dezvăluie att clarviziunea și discernămintul omului de stat, cit și patriotismul fierbinte al luptătorului pentru făurirea României moderne.

Prin întreaga activitate premergătoare Unirii, în momentul înfăptuirii acesteia, cit și după ea, Mihail Kogălniceanu s-a afirmat ca un exponent statornic al năzuințelor ce animau națiunea română. Unul din factorii principali ai realizării mărețului act. Kogălniceanu nu și-a atribuia sînsi merite deosebite: „Unirea, domnilor — spunea el în Parlament, în anul 1863 — eu nu recunosc nimăunui dreptul să zică că Unirea e actul individual, proprietatea sa exclusivă. Unirea e actul energetic al întregii națiuni ro-

mâne, e marea noastră eucerire... Nu, domnilor, Unirea, națiunea a făcut-o...”.

Înfăptuirea istoricului act al Unirii a deschis cîmp larg activității politice practice, dermărîndu-nor noi fațete ale personalităților chemate să-și aducă contribuția la procesul de organizare a statului național. Deputat, membru al Comisiei Centrale de la Focșani, prim-ministru al Moldovei — în 1860—1861 — și apoi prim-ministru al României — în 1863—1865 — Kogălniceanu este prezent nu numai în lărga dezbateri ce avea loc în jurul constituirii și organizării statului național, ci și în primul rînd în opera de concretizare a programului patriotic. În timpul guvernărilor sale s-a adoptat și pus în aplicare un întreg și multilateral program de reforme, în fruntea cărora se înscriu, prin deosebită importanță, reforma agrară, prin care se înlesnise, secularizarea și, îndeosebi, reforma agrară, prin care se restabilise relațiile feudale au fost înlăturate din agricultură și tărănimea a fost împroprietărită.

Brutala înlăturare a domnului Unirii n-a pus capăt strălucitei cariere publice a lui Mihail Kogălniceanu. Silințele adversarilor lor și-a l-ostraciza și înlătura din viața politică s-au dovedit infructuoase, căci o personalitate de talia lui nu putea fi ținută deoparte de procesul istoric ce se gsea în plină desfășurare. El a pătruns din nou în Parlament, a redevenit ministru în 1868 și s-a manifestat ca unul din bărbații de stat cei mai lucizi,

împunîndu-se cu autoritate nu numai prietenilor, dar chiar și adversarilor. Redeschiderea chestiunii orientate în 1875, care a coincis cu dirza luptă purtată pe plan intern pentru înlăturarea guvernării conservatoare a lui Lascăr Catargiu, a readus pe Kogălniceanu pe primul plan al vieții publice. Ministru de externe în cabinetul Manole Costache Epureanu, iar apoi în cel condus de I. C. Brătianu, el a semnat convenția româno-rusă din 4 aprilie 1877 și tot el a fost acela care a avut nepusa bucurie de a anunța de la înălțimea tribunei Parlamentului proclamarea independenței României. În lunile următoare, Kogălniceanu a deșus o neobosită activitate, susținînd pe plan diplomatic jertfele de singe ale ostașilor români și justificînd în fața purterilor europene dreptul la nealinare al României. Frecvent și-a auzit vocea lui Kogălniceanu și la Congresurile de la Berlin, unde el a apărut cu aceeași fermitate și înaltă demnitate drepturile țării și îndeosebi dreptul ei la deplină independență. După recunoșterea acesteia, Kogălniceanu a mai ocupat timp de cîteva luni funcția de ministru din externe, iar în 1879—1880 a deținut conducerea Ministerului de Interne, dînd o importantă contribuție la organizarea Dobrogei, reîntrată după patru secole în componența statului român. Înlăturat printr-o manevră de culise din guvern, el a fost apoi numit ministru plenipotențiar la Paris, fiind cel dintîi reprezentant diplomatic de acest grad în capitala Franței.

Adversar hotărît, încă de la încheierea ei, al convenției comerciale cu Austro-Ungaria, pe care o aprecia ca aservind din punct de vedere economic România, Kogălniceanu și-a încheiat cariera diplomatică prin o direcție deosebit de interesantă. După deschiderea chestiunii orientate în 1875, care a coincis cu dirza luptă purtată pe plan intern pentru înlăturarea guvernării conservatoare a lui Lascăr Catargiu, a readus pe Kogălniceanu pe primul plan al vieții publice. Ministru de externe în cabinetul Manole Costache Epureanu, iar apoi în cel condus de I. C. Brătianu, el a semnat convenția româno-rusă din 4 aprilie 1877 și tot el a fost acela care a avut nepusa bucurie de a anunța de la înălțimea tribunei Parlamentului proclamarea independenței României. În lunile următoare, Kogălniceanu a deșus o neobosită activitate, susținînd pe plan diplomatic jertfele de singe ale ostașilor români și justificînd în fața purterilor europene dreptul la nealinare al României. Frecvent și-a auzit vocea lui Kogălniceanu și la Congresurile de la Berlin, unde el a apărut cu aceeași fermitate și înaltă demnitate drepturile țării și îndeosebi dreptul ei la deplină independență. După recunoșterea acesteia, Kogălniceanu a mai ocupat timp de cîteva luni funcția de ministru din externe, iar în 1879—1880 a deținut conducerea Ministerului de Interne, dînd o importantă contribuție la organizarea Dobrogei, reîntrată după patru secole în componența statului român. Înlăturat printr-o manevră de culise din guvern, el a fost apoi numit ministru plenipotențiar la Paris, fiind cel dintîi reprezentant diplomatic de acest grad în capitala Franței.

Adversar hotărît, încă de la încheierea ei, al convenției comerciale cu Austro-Ungaria, pe care o aprecia ca aservind din punct de vedere economic România, Kogălniceanu și-a încheiat cariera diplomatică prin o direcție deosebit de interesantă. După deschiderea chestiunii orientate în 1875, care a coincis cu dirza luptă purtată pe plan intern pentru înlăturarea guvernării conservatoare a lui Lascăr Catargiu, a readus pe Kogălniceanu pe primul plan al vieții publice. Ministru de externe în cabinetul Manole Costache Epureanu, iar apoi în cel condus de I. C. Brătianu, el a semnat convenția româno-rusă din 4 aprilie 1877 și tot el a fost acela care a avut nepusa bucurie de a anunța de la înălțimea tribunei Parlamentului proclamarea independenței României. În lunile următoare, Kogălniceanu a deșus o neobosită activitate, susținînd pe plan diplomatic jertfele de singe ale ostașilor români și justificînd în fața purterilor europene dreptul la nealinare al României. Frecvent și-a auzit vocea lui Kogălniceanu și la Congresurile de la Berlin, unde el a apărut cu aceeași fermitate și înaltă demnitate drepturile țării și îndeosebi dreptul ei la deplină independență. După recunoșterea acesteia, Kogălniceanu a mai ocupat timp de cîteva luni funcția de ministru din externe, iar în 1879—1880 a deținut conducerea Ministerului de Interne, dînd o importantă contribuție la organizarea Dobrogei, reîntrată după patru secole în componența statului român. Înlăturat printr-o manevră de culise din guvern, el a fost apoi numit ministru plenipotențiar la Paris, fiind cel dintîi reprezentant diplomatic de acest grad în capitala Franței.

ceanu și-a încheiat cariera diplomatică prin o direcție deosebit de interesantă. După deschiderea chestiunii orientate în 1875, care a coincis cu dirza luptă purtată pe plan intern pentru înlăturarea guvernării conservatoare a lui Lascăr Catargiu, a readus pe Kogălniceanu pe primul plan al vieții publice. Ministru de externe în cabinetul Manole Costache Epureanu, iar apoi în cel condus de I. C. Brătianu, el a semnat convenția româno-rusă din 4 aprilie 1877 și tot el a fost acela care a avut nepusa bucurie de a anunța de la înălțimea tribunei Parlamentului proclamarea independenței României. În lunile următoare, Kogălniceanu a deșus o neobosită activitate, susținînd pe plan diplomatic jertfele de singe ale ostașilor români și justificînd în fața purterilor europene dreptul la nealinare al României. Frecvent și-a auzit vocea lui Kogălniceanu și la Congresurile de la Berlin, unde el a apărut cu aceeași fermitate și înaltă demnitate drepturile țării și îndeosebi dreptul ei la deplină independență. După recunoșterea acesteia, Kogălniceanu a mai ocupat timp de cîteva luni funcția de ministru din externe, iar în 1879—1880 a deținut conducerea Ministerului de Interne, dînd o importantă contribuție la organizarea Dobrogei, reîntrată după patru secole în componența statului român. Înlăturat printr-o manevră de culise din guvern, el a fost apoi numit ministru plenipotențiar la Paris, fiind cel dintîi reprezentant diplomatic de acest grad în capitala Franței.

ceanu și-a încheiat cariera diplomatică prin o direcție deosebit de interesantă. După deschiderea chestiunii orientate în 1875, care a coincis cu dirza luptă purtată pe plan intern pentru înlăturarea guvernării conservatoare a lui Lascăr Catargiu, a readus pe Kogălniceanu pe primul plan al vieții publice. Ministru de externe în cabinetul Manole Costache Epureanu, iar apoi în cel condus de I. C. Brătianu, el a semnat convenția româno-rusă din 4 aprilie 1877 și tot el a fost acela care a avut nepusa bucurie de a anunța de la înălțimea tribunei Parlamentului proclamarea independenței României. În lunile următoare, Kogălniceanu a deșus o neobosită activitate, susținînd pe plan diplomatic jertfele de singe ale ostașilor români și justificînd în fața purterilor europene dreptul la nealinare al României. Frecvent și-a auzit vocea lui Kogălniceanu și la Congresurile de la Berlin, unde el a apărut cu aceeași fermitate și înaltă demnitate drepturile țării și îndeosebi dreptul ei la deplină independență. După recunoșterea acesteia, Kogălniceanu a mai ocupat timp de cîteva luni funcția de ministru din externe, iar în 1879—1880 a deținut conducerea Ministerului de Interne, dînd o importantă contribuție la organizarea Dobrogei, reîntrată după patru secole în componența statului român. Înlăturat printr-o manevră de culise din guvern, el a fost apoi numit ministru plenipotențiar la Paris, fiind cel dintîi reprezentant diplomatic de acest grad în capitala Franței.

ceanu și-a încheiat cariera diplomatică prin o direcție deosebit de interesantă. După deschiderea chestiunii orientate în 1875, care a coincis cu dirza luptă purtată pe plan intern pentru înlăturarea guvernării conservatoare a lui Lascăr Catargiu, a readus pe Kogălniceanu pe primul plan al vieții publice. Ministru de externe în cabinetul Manole Costache Epureanu, iar apoi în cel condus de I. C. Brătianu, el a semnat convenția româno-rusă din 4 aprilie 1877 și tot el a fost acela care a avut nepusa bucurie de a anunța de la înălțimea tribunei Parlamentului proclamarea independenței României. În lunile următoare, Kogălniceanu a deșus o neobosită activitate, susținînd pe plan diplomatic jertfele de singe ale ostașilor români și justificînd în fața purterilor europene dreptul la nealinare al României. Frecvent și-a auzit vocea lui Kogălniceanu și la Congresurile de la Berlin, unde el a apărut cu aceeași fermitate și înaltă demnitate drepturile țării și îndeosebi dreptul ei la deplină independență. După recunoșterea acesteia, Kogălniceanu a mai ocupat timp de cîteva luni funcția de ministru din externe, iar în 1879—1880 a deținut conducerea Ministerului de Interne, dînd o importantă contribuție la organizarea Dobrogei, reîntrată după patru secole în componența statului român. Înlăturat printr-o manevră de culise din guvern, el a fost apoi numit ministru plenipotențiar la Paris, fiind cel dintîi reprezentant diplomatic de acest grad în capitala Franței.

Kogălniceanu apare ca o personalitate dominantă în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ca omul care prin faptele sale, prin fermitatea convingerilor sale, prin adîncul său simț politic s-a impus cu pregnanță ca una din figurile centrale ale epocii. „Puternicele firi a lui Kogălniceanu — scria att de îndrîulit A. D. Xenopol acum peste o jumătate de veac — iar fi trebuie spre a se deplina desfășurare, un teatru de lucrare mare și înfîns; el ar fi trebuit să se nască în timpul unei mari împărțiri și să conducă destinele ei. Dacă însă extensiv bogata lui natură cerea o mai largă sferă de lucrare, grăunțele prin care a trecut poporul nostru tocmai în vremea celei mai spornice a sale activități au dat acesteia naturi geniale putînd de a dezvoltă intensiv toată penitendinea insușirilor sale”. Minte luminată, fire energică, animată de un patriotism fierbinte, om de acțiune ce gsea soluții ingenioase în cele mai dificile împrejurări, Mihail Kogălniceanu se impune ca unul din cei mai de seamă bărbați de stat ai României moderne, ca un diplomat înzestrat, ca un conducător politic de talie europeană, ce a ales însuși. Prin prestanta personalități sale, prin realizările sale și prin gîndirea sa înaintată exprimată în lucrările și în discuțiile sale, numele lui Kogălniceanu a rămas pentru totdeauna înscris în cartea de aur a poporului nostru ca una din figurile sale cele mai luminoase, ca un deschizător de drumuri, ca un cetățean patriot, care a unit vorba cu fapta și care a dat o contribuție din cele mai mari procesului de constituire a României moderne.

În perspectiva timpului, Mihail Kogălniceanu apare ca o personalitate dominantă în cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ca omul care prin faptele sale, prin fermitatea convingerilor sale, prin adîncul său simț politic s-a impus cu pregnanță ca una din figurile centrale ale epocii. „Puternicele firi a lui Kogălniceanu — scria att de îndrîulit A. D. Xenopol acum peste o jumătate de veac — iar fi trebuie spre a se deplina desfășurare, un teatru de lucrare mare și înfîns; el ar fi trebuit să se nască în timpul unei mari împărțiri și să conducă destinele ei. Dacă însă extensiv bogata lui natură cerea o mai largă sferă de lucrare, grăunțele prin care a trecut poporul nostru tocmai în vremea celei mai spornice a sale activități au dat acesteia naturi geniale putînd de a dezvoltă intensiv toată penitendinea insușirilor sale”. Minte luminată, fire energică, animată de un patriotism fierbinte, om de acțiune ce gsea soluții ingenioase în cele mai dificile împrejurări, Mihail Kogălniceanu se impune ca unul din cei mai de seamă bărbați de stat ai României moderne, ca un diplomat înzestrat, ca un conducător politic de talie europeană, ce a ales însuși. Prin prestanta personalități sale, prin realizările sale și prin gîndirea sa înaintată exprimată în lucrările și în discuțiile sale, numele lui Kogălniceanu a rămas pentru totdeauna înscris în cartea de aur a poporului nostru ca una din figurile sale cele mai luminoase, ca un deschizător de drumuri, ca un cetățean patriot, care a unit vorba cu fapta și care a dat o contribuție din cele mai mari procesului de constituire a României moderne.

— Dar cursanții? — am întrebat noi.

Drept răspuns mi s-au prezentat tabele cu numele tuturor celor cuprinși în învățămînt, concret, pe forme distincte, la cursurile de stat și economie, la școala uzinală sau studiu învîntămînt de partid — de la studiul elementar pînă la studiul superior. Cu cîtiva dintre ei am stat de vorbă. I-am întrebat pe cei cu studii superioare, de pildă, ce i-a impresionat cel mai mult în cursurile de stat și economie și ce i-a impresionat cel mai puțin. Urmărindu-le, ne-am exprimat însă nedumerirea: la un curs de probleme economice ale întreprinderilor industriale, erorîndu-se în discuție de la studiul elementar pînă la studiul superior. Cu cîtiva dintre ei am stat de vorbă. I-am întrebat pe cei cu studii superioare, de pildă, ce i-a impresionat cel mai mult în cursurile de stat și economie și ce i-a impresionat cel mai puțin. Urmărindu-le, ne-am exprimat însă nedumerirea: la un curs de probleme economice ale întreprinderilor industriale, erorîndu-se în discuție de la studiul elementar pînă la studiul superior. Cu cîtiva dintre ei am stat de vorbă. I-am întrebat pe cei cu studii superioare, de pildă, ce i-a impresionat cel mai mult în cursurile de stat și economie și ce i-a impresionat cel mai puțin. Urmărindu-le, ne-am exprimat însă nedumerirea: la un curs de probleme economice ale întreprinderilor industriale, erorîndu-se în discuție de la studiul elementar pînă la studiul superior. Cu cîtiva dintre ei am stat de vorbă. I-am







# CÎTE TREBURI POT SĂ ÎNCAPĂ ÎN DOUĂ SĂPTĂMINI?

Print-un consens general, cele două săptămîni care premerg deschiderea anului școlar sînt destinate în principal pregătirii condițiilor pedagogice-didactice pentru buna desfășurare a învățămîntului, asigurării premiselor necesare ridicării calității a conținutului și influenței sale educative. Concret, ele sînt consacrate unor acțiuni deosebit de importante ale cadrelor didactice, conducătorilor de școli, forurilor de învățămînt, cum ar fi: alcătuirea planurilor de muncă ale școlilor, a orarelor și repartizării la clase a profesorilor și dirigînilor, întocmirea de către cadrele didactice a planificărilor predării materiei respective pe baza studiului atent al programelor și manualelor, pregătirea materialului didactic necesar etc. Toate acestea cu scopul de a asigura începerea normală, din prima zi de cursuri, a procesului instructiv-educativ.

O vizită prin câteva școli din București și din țară, un schimb de păreri cu cadre didactice, evidențiază faptul că — în multe părți — aceste săptămîni de lucru nu sînt fructificate deplin, nu aduc rezultate scontate. Care sînt cauzele? Ar fi fost de dorit ca, în jurul acestor două săptămîni, cele două cadre didactice sînt prezente la școli pentru a începe pregătirea de conținut a viitoarelor activități de un an, toate lucrările administrativ-organizatorice

jumătate a lunii august (paralel cu difuzarea), în așa fel încît la începutul lunii septembrie toate cadrele didactice să se afie în posesia acestor prețioase instrumente de lucru.

Acordînd perioadei de la 1-15 septembrie semnificația cuvenită în pregătirea noului an școlar, forurile de învățămînt s-au „întrecut” în a fixa în acest rîstîmp tot felul de acțiuni dintre cele mai importante pentru bunul mers al școlii. La lucrările cumulate metodico-pedagogice din fiecare școală în parte (amintite la început), secțiile de învățămînt au adăugat: verificarea recensămîntului școlar, cursuri de pregătire pentru cadrele didactice cu calificare incompletă, ședințe cu directorii de școli etc., iar Ministerul Învățămîntului — examenele de definitivat ale profesorilor, consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, definitivarea lucrărilor de încadrare a personalului didactic, de fixare a suplimentelor ș.a. „Cele mai multe dintre ele sînt necesare și importante — consideră prof. Adam Căliman, directorul Școlii generale nr. 175 din București. Numai că n-ar trebui „aglomerate” toate în aceste două săptămîni. Astfel, s-ar putea deversa cu câteva zile (ultimele din luna august) examenul de corectare, verificarea recensămîntului școlar, stabilirea profesorilor suplینtari — operație care ar putea să fie

## Raid-anchetă în școlile din Cluj, Argeș și București

— construcții noi, reparatii capitale, curățenie, aprovizionare cu mobilier, combustibil, material didactic etc. — să fi fost încheiate de-o parte, pentru a crea corpului profesoral cadrul propice muncii metodice-pedagogice, pe de altă parte pentru a „elibera” conducerea de școli, activul secțiilor de învățămînt de la unele activități de rutină bazate pe materiale legate după cum a lesne de înțeles de eforturi și multă alergătură. În numeroase școli însă această activitate administrativ-organizatorică și muncă de rutină sînt făcute de calitate necorespunzătoare și necesită „retușuri”.

La școlile generale din Sava, Suatu, Taga ș.a. din raionul Gherla, pînă la 1 septembrie nu erau începute lucrările de reparatii și curățenie. „Tot timpul mi-l pierd alergînd pe la I.G.R.G.” — ne spunea prof. Ion Tirnoveanu, directorul Școlii generale din Taga. „Pînă acum nu am primit decît și tone de combustibil din cele 11 planificate — mi se releta la Școala generală din Sic, același raion. În fiecare zi ne întereseam la gară dacă a mai sosit ceva și ne zbatem să găsim mijloace de transport pentru aducerea sa la școală”. Asemenea probleme preocupă și cadrele didactice din comuna Topoloveni, regiunea Argeș, unde constructorii I.C. Pitești — și „decis” cu a le putea, fără nici o stringere de inimă pentru micii beneficiari elevi, să amine darea în folosință a noii școli cu o lună după 15 septembrie (din cauza sâmbetelor organizării a muncii pe satelor lucrării au întârziat). Și constructorii gălățeni — Intreprinderea nr. 7 construcții-montaj — au amînat îndeplinirea angajamentului lor de a termina școala cu 16 săli de clasă din cartierul Tiglina III de la 20 august la 13 septembrie, creînd implicit perturbări în activitatea corpului profesoral. Evident, în toate aceste cazuri, cunoscute de altfel forurilor locale, un cuvînt serios de spus ar fi avut secțiile de învățămînt și comitetele executive ale sfîrșiturilor populare raionale și regionale. Dacă timpul ar fi fost folosit chibzuit, cu socoteală, iar lucrările desfășurate gospodărește, totul putea fi gata la termen. Situația aceasta se repetă de la un an în altul, de ce oare nu se trag învățămîntul din experiența dobîndită pentru înlăturarea târșăgărilor în această privință?

făcută la fel de bine și mult mai operativ de Secția de învățămînt a Sfatului popular și Capituli, nu neapărat de către Ministerul Învățămîntului. În ce privește consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, cei mai mulți profesori cu care am stat de vorbă sînt de părere că 2 zile pentru lucrările lor sînt prea mult. „Cînd sînt altele lucrări de făcut, consideră și prof. Victoria Iatan, nu cred că este bine și mai ales „economic” să îi sune de cadre didactice o zi într-o consfătuire plenară și o alta pentru dezbateri pe secții de specialitate. Mult mai folositor pentru noi ar fi ca, după audierea unei analize prezentate de secția de învățămînt sau a unui referat tematic să se treacă, în aceeași zi, la discuții pe secții de specialitate, unde problemele pot fi mai profund și mai competent discutate, iar seara lucrările să se încheie”.

În majoritatea școlilor, atmosfera intensă de lucru, prezența activă a cadrelor didactice, dorința de a soluționa operativ toate problemele pregătirii apropiatei ședințe școlare vădesc strădania colectivelor pedagogice pentru asigurarea tuturor premiselor necesare bunui desfășurării a noului an de învățămînt. Este de dorit ca eforturile și preocupările școlilor să fie susținute, să fie ajutate să dobîndească eficiența dorită și de către forurile locale și centrale de învățămînt, printr-o mai bună organizare și planificare a tuturor acțiunilor pregătitoare ale anului școlar.

Florica DINULESCU, Alexandru MUREȘAN, Gheorghe CIRȘEA

- AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic: PATRIA (completare Permanente) — 9; 12; 15; 18; 21.
- SINGUR PE LUME: FESTIVAL (completare Nota 10 la sport) — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, la grădina — 19,30.
- CEA MAI LUNGĂ NOAPTE: REPUBLICA: 9,30; 11,45; 14; 16,45; 19.
- TAR ȘI GENERAL: REPUBLICA — 21,15.
- CUM SĂ FURI UN MILION — cinematoscop: CAPIŢOL — 9,15; 11,45; 14,30; 17,15, la grădina — 19,45 (la ambele completări Hanoi de la răsărit la asfințit), FEROVIA — 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,15, EXCELSIOR — 9,15; 12; 15; 17,45; 20,15, MODERN — 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 21, ARENELE LIBERTĂȚII — 19,30 (la ambele completări Fantezie cu... suruburi).
- SURCUI, TIGRUL CELOR ȘAPTE MARI — cinematoscop: LUCEAFĂRUL — 8; 10; 12; 14; 16; 18; 20,15, BUCUREȘTI — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21, CIRCUL DE STAT — 16,30; 18,45; 21, SȚIȘI DIN LUNA STRĂMO (la ambele completări 23 August 1967) — 19,30, GRĂDINA DOINĂ — 19,45.
- UNDE ESTE AL III-LEA REGE? VICTORIA (completare Muzeu pompiertilor) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- ROBI: LUMINA — 9,15; 11,30; 13,45; 16.
- FUL COMPANIEI DE PARTIZANI: LUMINA — 18,30; 20,45.
- PRIZONIERA DIN CAUCAZ: UNION — 15; 20,30, PLACARA (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brasov) — 18,30; 18; 20,30.
- FILME DE ANIMAȚIE: UNION — 18.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.

- PESCARUL DIN LOUISIANA: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- TOVARĂȘA — COSTUMUL DE CEREMONIE — ARHITECTURA UNIVERSULUI — NOTA 10 LA SPORT — CANCERUL METALIC — ALBINA ROMANEASCA (APIS MELFICA CARPATINA) — 23 AUGUST 1967; TIMPURI NOI — 9 — 21
- OMUL PE CARE IL IUBESC — cinematoscop: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare Sesiunea Marii Adunări Naționale) — 14; 16; 18,15; 20,30.

## cinema

- CAUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinematoscop: GIULEȘTI — 10,30; 13,30; 18; 20,30, BUCEGI (completare Triciclu de artă populară) — 15,30; 18; 20,30, la grădina — 19,45, MIORITA — 15,30; 18; 20,30.
- CU BĂRBĂȚII E O ALTĂ POVEȘTE: CENTRAL (completare 450 de ani de la înființarea bisericii mănăstirii Argeș) — 15; 20,45.
- HULCU DE PIERSICI: DACIA — 7,45 — 21 în continuare.
- DOLCEA PASĂRE A TINERETII: DRUMUL SĂRII — 15.

## DUMITRU GHÎȘE

# Existențialismul francez

Cercetarea critică a fenomenului filozofic și literar străin, cunoașterea aprofundată a fizionomiei, a trăsăturilor și direcțiilor lor caracteristice, în strînsă relație cu variațiile factorilor ideologici și socio-culturali care le influențează, constituie o adevărată condiție necesară și precondiție pentru răspunderea și studiul lui D. Ghîșe, asupra unuia din cele mai discutate (prin caracterul său deosebit de complex și contradictoriu) curente filozofice contemporane — existențialismul francez.

Data fiind vastitatea subiectului, multitudinea aspectelor pe care le comportă, atât de diferite și contradictorii în desfășurarea lor istorică, 2 zile pentru lucrările lor sînt prea mult. D. Ghîșe și-a concentrat atenția asupra acelei laturi, care exprimă fără putință de a le rezolva, câteva probleme esențiale privind viața umană (problema sensului existenței, libertății, responsabilității omului etc.) și a abandonat fără posibilitatea de a mai ține la suprafață „în apele adînci ale subiectivității”.

Comparînd aceste de o profundă virilitate, mari cu semnificația lor de unor mari scriitori ca Albert Camus și Sartre — care reprezintă aripa ateistă a existențialismului francez — cu problematica individuală și dezbaterile etice, fapt ce a determinat pe unii cercetători să vorbească de un „caracter moralistic” în cazul acestuia existențialism.

În scopul de a preciza locul pe care îl ocupă morală în cadrul existențialismului francez, D. Ghîșe intră într-un subiectual capitol să elucideze „statutul ontologic” pe care această filozofie îl conferă „existenței umane” — categorie fundamentală cu ale căreia determinată se articulează întreaga etică existențialistă și din care decurg celelalte idei și teze ale sale. Sînt examinate o serie de teorii formulate în acest sens de diferiți filozofi, insistîndu-se asupra operei lui Sartre, care este pentru el cea mai coerentă, mai bine precizată. Din acest punct de vedere, interpretarea creației estetice a lui Camus se apare instrucțivă și edificatoare pentru cercetătorul de sumar al cercetării, autorul mîrgîndu-se a spicui din conținutul operei citite întru înțelegerea de edificatoare pentru a contura o imagine adecvată a gândirii lui Sartre.

Vădînd claritatea și logica în argumentația demonstrației, spirit de sinteză și sistematizarea faptelor ca și în menținerea unei ample perspective de apreciere a lor, D. Ghîșe izbuteste să realizeze — ceea ce de fapt intenționează — o „explicație” temeinică o interpretare concisă, concepută riguros, științific, a existențialismului francez.

Adrian ANGHESCU

O primă audiere absolută a unei lucrări enesciene este un fapt care, la prima vedere, poate surprinde după altă parte în care creația mestrului a ocupat primul loc în viața noastră muzicală. Și totuși, posesia lucrării „meritului și redescoperirii”, pe care o întinșim destul de des în creația unui Haydn, Mozart, Schumann sau Chopin, s-a repetat și de această dată. Manuscrisul unui Trio în la minor pentru vioară, violoncel și pian, lucrare compusă acum mai bine de 50 de ani, în timpul războiului, amînat de compozitor prin țări auzii, în discuțiile cu prietenii („As fi lăsat să-l rugăsesse”, mărturisea Enescu), răsuși prin grîni la Honea Drăghici, a suscitât interesul muzicienilor noștri, directorii de a-l cunoaște pe marele artist român cît mai complet. Se pare că Enescu a compus acest Trio în cinci săptămîni (primăvara anului 1916), într-un singur elan, ca și cum ar fi dorit să se elibereze de gânduri, de frămîntări ce se cereau măturării. Este evident adevărul lucrărilor prin aspectul manuscrisului, cu o grafică amănunțită, ce trădează graba inspirației, legendara „clipă

# O primă audiere mondială din creația enesciană

eterofonia specifică lucrărilor de maturitate, în unitatea tematică, în modalitățile de restopire a materialului, căutîndu-se exprimarea acestor melodii neîntrecute, des înființate de Enescu, întîm o etapă a evoluției concepțiilor sale compozitice. Poate că Trio-ul nu este o lucrare hotărîtoare pentru drumul parcurs de compozitor în deceniile ce auveau să urmeze. Totuși, în perspectiva pe care ne-o oferă astăzi cunoașterea în ansamblu a operei artistului, putem spune că el face parte din acele „perle” care, pe de o parte rememorează viziunile stilistice ca Ovidiu, Sonata a III-a pentru vioară, Cîntecul cu pian opus 29 sau Simfonia de cameră. Este parca o creație pe care încă nu o cunoașteam, în drumul unei evoluții artistice a cărei unitate se relevă impresionant prin consecvența urmării unei esențialități a gândirii artistului român, pe făgădușă artistică universală. Apariția unei lucrări inedite, care se face cunoscută muzicienilor și publicului mult timp după crearea ei, atunci cînd opera compozitorului a fost, în general, asimilată, nu este lipsită de probleme. Care este locul ei în scara valorilor enesciene; raportul față de partiturile cele mai caracteristice ale muzicianului? Unor dezavantajate de culturi artistice atînsă ulterior, o astfel de lucrare poate fi destul de greu situată în contextul artei unui compozitor. Ar fi poate totuși nedrept ca acest Trio să aibă aceeași soartă ca Suita pentru pian nr. 3, atât de rar amintită și cîntată, considerată ca necaracteristică pentru muzica mestrului. Momentul compoziticii Trio-ului, care de egal distanță în drumul creator al lui Enescu între Octetul op. 7 și Cîntecul cu pian se reflectă însă cu claritate în stilul lucrării, permițînd o justă integrare a ei în seria de creații camerale ale compozitorului.

Dintr-un anumit punct de vedere, programul concertului omagial organizat la Ateneul Român a căutat să creeze un climat favorabil pentru asimilarea de către public a acestei noi partituri, prin încadrarea ei cu două dintre cele mai cunoscute opere enesciene de cameră — Octetul op. 7 și minunata Simfonia de cameră op. 33, testament artistic al muzicianului. Situația la poli opusii ai carierei sale compozitice, cele două lucrări au fost poate cel mai convingător argument în favoarea unității muzicii enesciene, care corbează de limbaj, de logică a ideilor constructive muzicale, am simțit încă o dată suficient amplu, generos, al inspirației enesciene, ceea ce înfățișează poetică născută purcă undeva, în misterul căntecului și peisajului românesc.

Meritul primei audieri a Trio-ului revine formației „Musica Nova” care, în ultima stagiune, s-a impus cu prezența în sala noastră muzicală. Consecvența și înțelegerea de a prezenta decît prime audiere, această formație condusă de compozitorul Hilda Jerec și-a asumat cu răspundere dificila datorie de a da acestei partituri o versiune cît mai fidelă, care să nu trădeze întru nimic gîndirea creatorului. O înalțare grea, care se cere apreciată nu numai ca valoare a interpretării în concert, dar și pentru dragostea și probitatea cu care a fost descifrat manuscrisul. Descifru cu migală fiecare notă, fiecare măsură, Hilda Jerec, comandată de violonistul Mircea Opreanu și violoncelistul Iuliu Cătălin, a adoptat o atitudine plină de dragoste și respect față de opera enesciană. Munca lor nu merită doar o caldă apreciere ci și sincere mulțumiri pentru felul în care ne-a fost dăruită muzica.

Orchestra de camera a Filarmonicii din Cluj, interpretă a Octetului și Simfoniei de cameră n-ua recentă o plăcută surpriză prin calitatea și mișcarea la care a rezolvat aceste partituri reprezentative pentru arta lui George Enescu. Desigur, în tălmăcirea lor, o contribuție de seamă a avut-o discreția și bunul gust cu care a fost condus concertul de către dirigîntul Mircea Cristescu, ale cărui calități artistice sînt situate printre cele mai competente interpreți enescieni.

Amintindu-ne de Trio în la minor George Enescu mărturisise „As fi lăsat să-l rugăsesse”. Și iată că, după ani de zile, dorința mestrului s-a împlinit.

Grigore CONȘTANTINESCU

## tv

În jurul orei 10,00 — Aspecte de la demonstrația oamenilor muncii din Sofia cu prilejul celei de a 23-a aniversării a eliberării Bulgariei. Transmisivă de la Sofia, 18,00 — Vă așteptăm la ora 6. E-misiune pentru femei, 18,30 — Pentru cei mici: Filmul „Abracadabra”, 18,45 — Pentru tinerețea școlară: „Baloane de săpun”, 19,30 — Televiziunea de seară, 20,00 — Recitalul Caterina Valente, 21,30 — Spectacol festiv cu prilejul celei de a 23-a aniversării a eliberării Bulgariei. Transmisivă de la Sofia, 22,30. Filmul serial: „Evadatul”, 23,20 — Emoții în premieră. — Muzică ușoară, 23,30 — Televiziunea de noapte.

Pornind la pregătirea activităților pedagogice-educative pentru noul an școlar, cadrele didactice au nevoie — cum este și firesc — de programele și manualele după care vor lucra cu elevii. După deosebirea de alți ani, difuzarea manualelor s-a făcut în condiții mai bune. Cu toate acestea ni s-au semnalat unele neajunsuri și greutăți. La citirea școlii din Capitală n-au sosit încă toate programele și manualele. „Lipsește programul noi pentru limba română, iar unele pachete cu manuale sînt incomplete ca număr de exemplare și sortiment. N-am primit încă manuale de geografie pentru clasele V-VIII” — ne-a relatat prof. Violeta Iatan, director adjunct la Școala generală nr. 151. Si la Școala generală din Clucociov, raionul Slatina, lipsește încă multe titluri de manuale — din cele pentru clasa a XI-a n-a sosit niciunul. „Serviciul de librării al U.R.C.C. Gherla a „uitat” să repartizeze manuale și școlii din Sibolești” — ne spunea prof. Octavian Mureșan. Evident greșeala se va îndrepta odată cu operațiile de recartări. Numai că aceasta au loc, de regulă, în luna septembrie și pînă atunci profesorii (și apoi elevii) mai au de așteptat”. Interlocutorii noștri au propus Ministerului Învățămîntului să studieze posibilitatea ca programele să fie trimise școlilor încă în lunile de vacanță, iar lucrările de verificare a difuzării manualelor de către C.L.D.C. și de recartări să se programeze mai devreme, încă în a doua

# Obsesia de a fi modern

(Urmare din pag. 1)

Personal nu fac „happening” (deși ca om de meserie, m-ar interesa să văd), mi mă cîntec pe Ceohov, mi bucur că a existat Eisenstein, îmi place Ionescu sau Picasso; și consider că un om modern este în primul rînd acela care simte imperativul sociale și politice ale anilor noștri, ale vieții pe care o trăim. Pentru mine aceasta înseamnă a fi modern. Din păcate, controversala noțiune este „ajutată” de unii creatori ce se trivesc în moderni, este ajutată zic să ajungă într-o formă total eronată la marile publice.

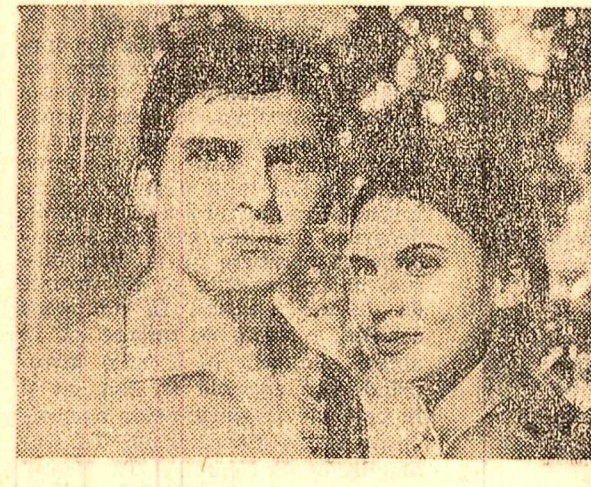
Nu demult am avut o lungă discuție cu un grafician care făcea morții că trebuie să scrie un titlu strîmb. Pentru că așa este modern, zicea el, îl rugam să scrie normal, ca să se poată citi repede și de departe — fiind vorba de un afiș. „Tovarășe, imi replica el indignat, modern în-

seamnă strîmb, modern este altfel decît normal, nu înțelegi asta?”. Recunosc, n-am înțeles asta și am schimbat colofonul, căufind altul care scria normal — adică modern.

S-a auzit prin teatre că există și se profesază teatrul total, formă de teatru sincretic care folosește toate mijloacele artistice pentru obținerea unei valori deosebite a efectului spectacolului. De atunci au apărut ca ciupercile spectacole în care actorii se dau în frînghii, vin prin săli etc., exact în momentele cele mai nepotrivite. Și toate acestea se fac pentru că așa ar fi chipul modern. Nu o dată am fost solicitat să pun în scenă un spectacol „îrșînit”. „Așa, într-o ureche să fie adică modern, lovarășe regizor”, mi comanda solicitantul. Mi-a fost foarte greu să explic și în special să fiu crezut că dacă unele spectacole ale mele sînt cite odăși altfel decît teatru, sînt așa nu pentru că am căutat neapărat ciudățenia,

## În curînd pe ecrane

### „CASTELANI”



Nova producție a studioului „București”, „Castelani”, va rula săptămîna viitoare în Capitală. Este o comedie satirică inspirată din actualitate. Filmările au fost făcute în satul Gornești de lângă Tirau Mureș. Scenariul: Sînto An-

drás. Regia: Gheorghe Turcu. Din distribuție fac parte Marcel Anghelescu, Radu Beligan, Coleta Răutu, Margit Kós, Zoltan Popa, Ilona Tomovici, Traian Stănescu, Ștefan Tăpălagă, Vasilica Anastam Lazar, Vrabie, Dumitru Chesu.



Nichita STĂNESCU

# Acum

Acum ne vom apropia de țară din însăși lăuntrul său, noi cei cuprinși în ea asemenea pomului fructifer în sămânța fructei.

Acum, vom invoca legea cea mare a țării, legea mamă a tuturor legilor, cea care leagă fenomenele sufletești

și le dă țării așa cum orizontul leagă pământul și-i dă țării.

Acum, vom chema țara pe nume, nu numai din nobila plăcere de a-i rosti numele, ci și pentru că din toți martorii vieții noastre ea singură depune într-una mărturie că există.

Gheorghe PITUȚ

# La matcă

Gîndul că vine cineva în copilărie și-o să mă fure din somn trebuie să stea lângă mine și răpa în care incredintăram cele de-o neînțînă, și punctul cel mai înalt al dealului unde respiri ca după naștere,

dar mai ales mila copiilor lângă cioata fierbinte a stejarului mort de o clipă. Mamă, însufletește-mi amintirea; pentru drumul de-acum tot ce-i al meu trebuie să vină la matcă, cred că-i eroare să te lași risipit.

Grigore HAGIU

# Partidului

Umplindu-ne cu aer proaspăt pieptul, ești țării noastre inima, hotarul, culoarea, sunetul, mireasma, harul, rostite mai frumos și mai de-a dreptul.

Îți sint cuvânt și trudă, reverie, îngemănat de-a pururea cu focul menit fierbinte să-și consume locul, întreg pe sine gîndul să se știe.

Revin la tine-asemena cu norul întors în chip de ploale la izvoare, și oglindindu-te fără-ncetare, sint vis ce-și recunoaște viașorul.

Cit timp mă ține nobila ta mîină, steag viu pot fi, cu pinza-n cer răsfrînt via de-alun vibrînd ce se împlîntă oriunde-n lut acunsu-i vreo finfină.

**P**ădurea, în dimineața aceea, se încesase în neguri. Septembrie, acolo, pe malul Crișului Alb, se conforma ritualului știut. Însă în ziua aceea, în ziua în care dimineața și secolele se aternute sub un cer adinc, fără pătă, învelind doar pădurile de pe dealuri în fuzoare răcitoare, despletite, ca de lină sură. Noi ne frecam la ochi, căutam găleata, întotdeauna scăpată în fințina, adunam paiele într-un colț, al adăpostului și-l așteptam pe Chifor. Nu ni se părea șarum șumea Silvas nu voiam să ni se pară că sintem în linia întâi. Și el ne demonstra de ce anume nouă, elevilor de școală militară, îmbrăcați cu citate memorizate pe articole și paragrafe de regulament, nu ni se pare. Nimic nu corespundea cu regulamentul. Nu poate fi vorba, perora Silvas, din din mîini, nici de poziții clarificate, delimitate, de un inamic stabilit pe o linie, oricare ar fi ea, nu există, pentru noi, un spațiu, n-avem flancuri, n-avem aprovizionare, lipsesc ambulanța, n-avem, insistă el, oprindu-se ca gîndit, cu o bruscă emoție în glas, n-avem nici tabila reglementară, cu număr de ordine, petrecută cu un snur după gît, ca să fim recunoscuți în cazul că un glonte sau o schiță va fura capăt carierei noastre militare în stadiul de elev-sergent. Și apoi, descoperă el, nici n-am predat, nici n-am făcut școala în registrul, din care s-a relasă că elevul sergent x e salvat de la orice imputație în situația dată, adică nu-l amenință vreun pericol dacă-și pierde echipamentul, centura, bocancii, sacul de mîncare, moletierele, fiindcă se știe că cel care se deie în linia întâi sint scutiți de a preda efectele, ele sint scizute automat. Unde-i ranita, unde-i pătură, unde-s efectele cu care - regulamentul - ar trebui să fim înzestrați, mai ales, băieți, unde ne sint căștile? N-avem decât capacele astea cu pană de gabenă, cu moț. Prin ele n-avem nici un șans.

Nici căști, nici talisman atrinat la gît, doar doi, doi înși, din grupa a treia. Însă la apel. Silvas se înseala, sau se descinta singur, căci cu vocea aceea joasă, cîntă, răspundea la apel, atunci cînd locotenentul Borza înlocuia celor doi: - Mort pentru patrie.

Întîi era strigat Chifor, cel pe care ne încăpățnam să-l așteptăm, jucîndu-ne cu lîuzia, în fiecare dimineață. Chifor aducea întotdeauna, dimineața, rachiu. Pleca în fiecare seară la compania a patra să joace poker. Nu începuse să joace cu Silvas, nici cu Săvescu. Se trăda. Bani nu aveau. Se juca pe vin. Tot Silvas născocise mijlocul de-a face rotație. Cîștigătorul unei înfîniri era obligat să bea un pahar, două sau chiar trei. Cu asemenea măsuri jucătorii se perindau nelăcetați în sursă de descoperire. Îl cunoșteam pe stăpînul surî, un bătrîn picher de drumuri, care-i vindeu-se acoperșul, acareul prezentîndu-și ca rușinat cei trei pereți de nulele împletite cu umplutura mică de pîl. La lumina soarelui a unu felinar se încingeau astfel nesfîrșite partide, de la care norocoșii se ridicau ameții și se trîneau pe vale, doborîți de somn.

Aveam vin și pepeni. Afîț. Nu răzbea pînă la noi nici o marmită cu clorbă, iar pesmetii ni l-am terminat de cîteva zile. Numai gemenii mai aveau. Lor însă nu le ceream. Gemenii nu jucau cărți, nu fumau. Acceptau să bea, întelegînd însă să bea numai rachiu, rachiu roșu din deal, adus de la cramă. Într-un butoișor. Ziceau că ar trebui să noi să bem, pentru stomac. Poamele pe linia goală strică stomacul, iar în război un stomac sănătos valorează cît o armă bună. Noi îi lăsam în apele lor și continuam să-l chemăm pe nume pe amîndoi, deși învățasem să-l deosebim. - Mă, asta, Mircea, Anton.

Sau: - Mă, asta, Anton, Mircea.

Se știe că banii sint la Anton, mai domol, mai calculat. Dispoziția aceasta o fixase tatăl lor, tîrăn din Viteza, în ziua cînd i-a însoțit pînă-n curtea unității. Eram o îngrămădire destrăbăt de băieți, niște civili intimidăți de strigăte, de comenzi guturale, asurzite, miscîndu-ne ca o turmă de la o magazie la alta, încurcați în fata maldărului de efecte. N-am fost conduși de nimeni. Undeva, ca-n liniile noastre, mîncasem o amuze viată, o școală, o clasă cu bănci și catalog. Ni se părea ciudat că vom lipsi de la prima oră, cum vom lipsi toată ziua și nu ne venea să credem că totuși acolo mai există catedră și profesori, că se trăiesc emoțiile încercate o dată, ca scoterea la tablă, enunțuri și priviri speriate fugind pe ambele părți, de extemporale. S-au destrămat cum se destramă fuzoarele surse încurcate în frunzișul pădurii. Trebuie să ne lepădam de toate acestea, să ne obișnuim cu gîndul inutilității lor în vacuumul dezlănțuit de superiorii noștri, ofiteri dinerți, zvelți, aseri în mîșcări, cu hînici strîmbe, multate pe umeri și solduri, nervoși, irascibili, porniți rădăci împotriva hainelor noastre larzi, decolorate, din celofibra cea mai lustruită. Ne-au smuls într-adevăr, într-o clipă, iar cuvintele lor Dănet, singurul profesor între alții, s-au înșurubăt strîmbe de împete: - Ai năpădit, că un șarpe...

Gemenii au fost conduși. Bărbatul înalt, volnic, se plimba pe trotuarul din dale patrute, avînd grija să calce drept în mijlocul lor, ceea ce te făcea să crezi că mersul lui are ceva dinaintea prous, că omul se apropie de un eveniment și e atent să nu rămîna surzind cumva la aparatura lui. Se întorcea bruscă și căuta, în multimea de băieți, în vîrtoiala dezordonată, pe Anton și pe Mircea, băieții lui. Izbutise și cu acest prilej să-i convingă pe superiori că gemenii să fie renanțiați la aceeași companie. În același pluton, era asigurată că vor dormi în paturi alăturate și vor întinde efectele împăturite de-odată, în fiecare seară, înainte de stingere, la inspectie.

De-asta am venit, ne-a spus el, în pauză, cercetîndu-și feciorii îmbrăcați de-acum în postav kakti, cu moletierele cam strîmbe și evident scurte, în bocanci, oracum alții decît feciorii pe care și-i simțea, micșorați, trecuți la față, mirati de ce se întîmpla cu ei. Mă am făcut și cu școala. Unde i-am dat înfii. Mircea, adică asta, Anton, n-a reușit. Măcar că-n școala îl rămîne pe Mircea. Ce știu eu ca-au făcut. Noroc că am avut vreme să-i dau la Normale. Nu-i rău nici învățător. Sintem de la țară. N-am vrut să-i despart. Îmi pare bine că m-au alutat cei de-aci. M-am liniștit.

Zimbi ca bucurîndu-se de izbîndă. Îl părea bine și arțita liniștită. O să fie bucuroasă și mama lor. De-acum n-are astîmpăr pînă nu se întoarce acasă în sat, să-i spună. Nu-i are decît pe ei. Mai au o soră, dar o fată nu-i ca un băiat, adică, doi. Sint desigur dimineți, ore anume, dimineți ale atacului, trăite într-un fel de cel culcat sub cer deschis, pe pămînt tare ca piatra, terorizat de ideea că este văzut, descoperit în fața a mii de tevi întunecate, ghintuite, aștiate spre el, larba nu-l ascunde, norumburle se mîscă în ciudă, distridu-se pe socoteala lui, stuleții putrezi rînjesc cu boabe atrofiate ca o dantură strîbă. Ati observat și voi cît

se afiseze rezultatul. Bucătăria și sala de mese erau închise. Pe stradă treceau, rar, birje cu covilțul ridicat sau camioane trase de cai greoi cu conite uriașe. Stăpînul acestor cai se numea Cantor și făcea lui mai mică. Eliza va juca un rol însemnat în viața internă, firma fiind vecină cu clădirea morocănoasă, iar în nopțile lunii plătanoase torpente ce luptau cu somnul, păsînd în ciocii de-a lungul coridoarelor bolite unde pînă și răsuflarea se aude prelung, vor privi ferestrele oarbe ale vilei din față, unde doarme blondina.

Altfel, alfel de toamnă s-a perindat în anul acesta. Toamna se petrece lucruri deosebite, constata-se așa, în trecut, cineva, mi se pare tot Dănet, profesorul nostru de naturale, Uile, noi, în prag de toamnă i-am arestat pe onorabili noștri instructori nemți. I-am luat din pat, așa cum erau. Dormeau în plămă, lucru la care noi n-am aspirat. La internat dormeam, aproape toți, în cămăși lungi de bambac, cusute cu arnici la mînci și la zuler, cu un snur roșu pentru legat, cam cum ar veni legat talismanul, numșrul nostru, dacă l-am avea. Pentru că acea tăbilită are un rost, oamenii n-au născocit-o anapoda. Logica ne spune că moartea, desi în general însemnă sfîrșitul unui proces vital, pe front are nespun de strani înfățișări. O simplă găurică în inimă sau în scările încheie estetic o viață, o explozie te poate însă proiecta în rate, să zicem, într-un copac. Cum îl vei recunoaște pe cel care a fost Năstase sau Gheorghe? După tăbilită. Și după ce-i așteamă pe nemți, băgați de seamă, ni se pare tuturor că zilele de armă sînt altele. Ne-am obișnuit cu tipetele, cu muștrulău, chiar cu absurditățile, cu iserile nervoase. Zilele semănau mult de tot una cu alta. Inceat, inceat petream cîte ceva, lăsam cîte ceva din povara amintirilor de civil, ne aspream, începeam să ne așezăm ca bărbăți, să umplem un tipar anume, stătem înfînți pentru o viață. Procesul era lent, desfășurat în zile gemene, aceeași ca pietrele kilometrice din dreapta și stînga, spoite la fel, petrecute la fel, în chinul stabilit de regulament. Și iată o zi din prag de toamnă... Nu mai sint gemene, nu mai aduc zilele una cu alta, desi ne-am bronzat din nou, ajutat de-un soare blînd, desi roua ne udă seara, dimineața la fel. Să știți că n-o să plouă, cum zice bucareștenii noștri.

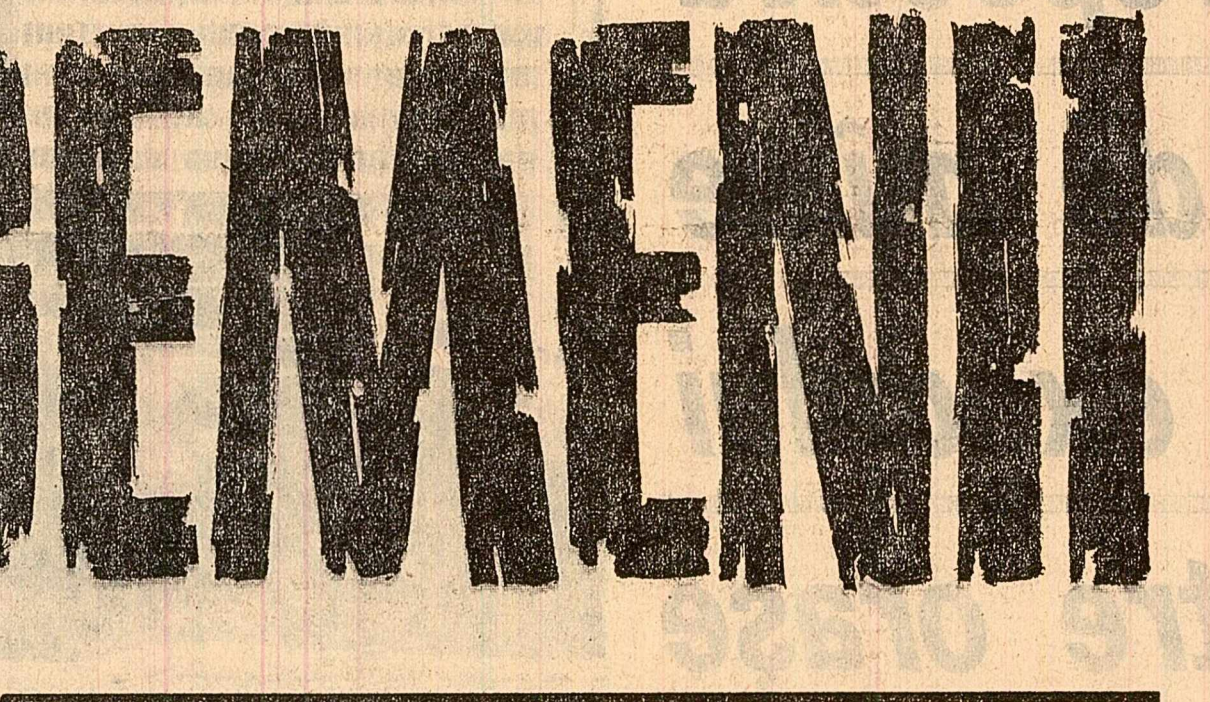
de amară și senzația aceea de sîngurăte în largul cîmpului. Ai vrea să n-ai calcăie, să te linești strîns, să intri literalmente, ah, ce cuvînt, în pămînt. Pînă se aude artileria. Întrebarea chinătoare: e a noastră sau...? Astăzi momentele grave, la care aștîngi mîi țirzi. Novicii sint nevăzîți, nepăștorii, pe cînd cei vechi, cei frecati de război intră ca-ntr-o cămășă de forță: oare scap și acum?

În război mai e mîncarea, somnul, micile ocupații, jocul de cărți, povestile, trezirea celelalte vietă, gîndurile nemturisite, imaginea femeii, de care ai uitat; ori cum ar fi preturile cresc nemăsurat, casa aîit de îndepărtată, aîit de dureros existînd în cealaltă parte a lumii tale, în alt univers, în care te mîscă și tu odată și te înfîrăi cu unele - multe - le-ai și uitat. Îți pare rău, dar nu o bădere de rău oricare, așa cum ar fi o ploaie în ziua cînd te-ai hotărî să pînă la scaldă, aîit de greșit, pierderea, e în zona ultimei, E o pierdere ireversibilă, de neîndurat.

...Asadar, la București, pe Dunăre, s-au dat lupte. Noi așteptăm. Știm că și la Radna s-a întîmplat ceva. Locotenentul nostru e plecat la batalion. Nu se întoarce decît după-amiază.

Vezi, pînă acum n-ai știut. Poate că era necesar, desigur, acalmia, pentru a pune în ordine o idee care de mult te sicia. O comparăi cu o oglînda aburită.

Astfel îmi spun în cea de-a șaptea dimineață. Sint treizeci și șase de ore de cînd i-am înronpat. Pe Chifor și pe Ormenisan. Pe primul nu l-am văzut cîzînd. Locul lui de traseră cobora adînc spre botul de deal, sub o tufă de măceș. Mi-a sosit la ureche. Ehm! Silvas, căruia îi interesă o muscă, lîă în ochi și se-aturase. Totul părea să se desfășoare ca un exercițiu de artilerie ori penat pe acest cîmp deschis, cu copaci rari și finții cu cumene oblice înfiate în zăra. Linia întâi, intervalele măturate de mitraliere, observatorul de artilerie, scrisutul de sticlă pisată al fuzantelor aventurate în căutarea lui, zborul obuzelor noastre sora inamicul pe care nu-l zăream încă, ordinel de-a nu deschide focul decît sub o sută. Inamicul va apare, așa cum au așărut manechinele în santurile de pe poligon...



povestire de Ștefan LUCA

Dintre toate cîte s-au petrecut în noaptea aceea, eu n-am s-o uit. Cum ne-a explicat comandantul lor că au nevoie neapărat de chitanță pentru armele și cartușele confiscate. Pe mine m-a năcut pur și simplu. Își înclinau poate că-i trimitem acasă? Dar rari performanță de-a te scoti pe front, fără succesulă cunoscută în astfel de împrejurări. O simplă dimineață, ca asta, în care zădărnici îl așteptăm pe Chifor să apară, o dimineață consumată într-un exercițiu tactic, semănînd cu un joc al copilăriei. Grupa în atac, lupte de stradă, pod reparat de artilerie, avion inamic. Vestile sint rare și au o încercătură deosebită, enigmatică, prin scurtimea lor. La București se dau lupte. Dar e foarte departe Bucureștiul, răzbat greu știrile. În celor pe care le primim le adăugăm semnificații așa cum ne pricepem. Holera, biatul din Vulcan, cel care cîntă la sase instrumente, între care preferă taragotul, are ce are cu sublocotenentul Păunescu. N-ar trebui să aibă nimic cu frumosul ofiter, plecat de mult din școală, deșure al spumîndu-se c-ar fi pierit. Nu se știe de unde au aflat foștii lui elevi de la o doilea pluton. Insistă asupra exactității știrii, afirmînd că acesta a fost prins într-un cîmp deschis, bătut de branduri. Da, așa a fost, ne asigură el. Cosul pieptului i-a fost tăiat în două. Se vede cum bate inima și cum se mișcă plămînii...

Nu era așa ceva și a fost de-ajuns un amănunt, un mic amănunt, ca o oglînda aburită să se limpezească. Proiectilul nemțesc rețesea un salcîm în spatele nostru. Era un proiectil rădăci, nemții căutîndu-ne pe pîdăite, înfățișîndu-se în fața Moecei plîmbindu-se, circulînd cu lanțete alandala prin porumbiști. Salcîmul s-a clătînat, apoi și-a răsușit coroana ca și cum ar fi căutat în jurul său pe cel care-l lovise. S-a prăbușit lin, fisilind.

Am tresărit ca atîns. Nu era nici o plămă la mîlă. Nici o îndurare, deci. Am vrut un zîmb neașteptat. Arma, ca înșăși, această puscă ZB 30 323 și cu ceva mai grea. În magazia ei sint culcate, strîns lipite, cinci cartușe, gloanțe adevărate, cu virfuri dure. Nu cartușe oarbe, de manevră, cum nici al proiectil n-a fost un simplu proiectil de școală. Pericolul e real, cu mîncarea roșitoare de rămas bun al salcîmului, întins în spatele nostru. Aflăm puține, știrile soseau abreviate, solicitînd a-dăugiri, ipoteze, suscitînd discuții, contradicții. Fundalul pe care se țeseau contururile unui tablou primea, în acel moment, nota gravă ce nu-mi spusese pînă atunci mare lucru. În acest război, aîit la începuturile lui, cunoscesem adăusurile, esențialul nu-l văzusem, teama încă nu ne-a ctreșărit, inițierea se apropiase de noi cu fereli, cu reticente. Mîncarea, jocul de cărți, pădăchii, senzația aproape înăstătoare că sintem soldați încercați. Nu văzusem încă moartea. Știam de-acum că poate veni, că e posibilă și nu departe.

În clipa următoare îl zăresc pe gemeni. Sint alături și nicodată n-au semănat mai mult unul cu altul, desi noi ne-am obișnuit a-i deosebi. Anton, cel care păstrează banii, pare, nu știm din ce pricină mai în vîrstă. Mircea e mai sprîntin și mai vorbăret. În hidon Anton are apă, Mircea, rachiu roșu. Cu nouă ani în urmă, tare de mult mi se pare acum, așteptau să se afiseze un rezultat rădînd cerneala ploii mărunte de toamnă. Cum au trecut opt ani? Cum de nu l-am observat crescînd? Nu retin decît cum mînceau în recreație, lîngă stiva de lemne, pline cu sîlam și discutînd din ultima clasă pe tema posturilor - două - libere în satul vecin. Se numărau între școlarii mijlocii, multumii de performanța unei treceri onorabile cu ceva peste limită. La început au trecut curiozitate. Doi gemeni. Clasa noastră se mîndrea că-l are, cum s-ar fi mîndrit că între colegii o cel mai bun fotbalist. Profesorii erau indulgenți, prevențorii. Apoi totul s-a tobit sub zodia obișnuinței. Cu foarte mici variații la fel s-a înfînțat și aici. Compania cu gemenii a devenit treceat ceea ce era, compania a patra a batalionului, iar Anton ținea banii la el și el cheltuia cu măsură, tîrînește, după îndelungi convălii. Și-mi pare rău că n-am reținut mai multe din acesti opt ani. Îmi pare rău pentru că e și ca și cum mi-să fi răpit mie înșuvi ceva, e și ceva din mine în această curgere, ce mi se înfățișează aîit de săracă în repere.

Pe Ormenisan l-am văzut cîzînd. Pe negîndite, iar formula îl aparține. Era cel mai bun trăgător al batalionului. Pe poligon, în martie, se juca cu niște cartușe.

N-ai crede, spunea. Auzi ce cîmchet. N-ai crede că ucid pe negîndite. Vin cine știe de unde după ce s-au răsușit ca un fulger în ghinturi. Oare ce simți atunci? Unii spun că ceva fierbinte. Eu cred mai curînd că nu ai vreme să simți ceva. Te trăneste și rata.

N-a înțat, cum socoteam înainte că se petrece astfel de scene. Arăta nedumerit. Pe negîndite, s-a înfălat ca și cum ar fi vrut să-l descopere pe cel care l-a înțat. Am auzit deslușit cum s-a prăbușit apoi în sant. Gemenii încercați, abiseră ca varul. Tîrziu de tot l-au îndreptat cu fata în sus. Anton, tremurînd, i-a încheis ochii. S-au întors la locul lor și au continuat să tragă.

Acum îi vedeam pe nemți, desfășurați în trăgători. În clipa următoare au început să clătîne mitralierele, acoperînd toate celelalte zvornuri ale luptei, în plină desfășurare. Tîrziu, mi-am simțit degetele ascuțite și întepente. Nu departe de tufa de măceș se rostogolise o cască gri-verzue, sclipînd cîjudat în soare.

Astfel se încheagă un front, o zonă de luptă, comenta Dănet, împietnit cu artileristul de la observator. Acum e foarte clară intenția nemților.

Și întorcîndu-se spre mine: - Există undeva un sediment. Îl știam prezent în mine. Teoretic tot îl-am urit pe acesti cuceritori, de la care unul dintre noi am adoptat răcnetul. Asociatiile se leagă nu numai de viața te. Mi-am amintit, în zilele acestea, de multe povesti din primul război mondial. Spuse de oameni care ca și noi au umblat după mîncare, au făcut focuri, aveau cînti pentru vergeaua pustii, așii mărunți, cum s-a răsușit, întocmai ca salcîmul. Mureau simplu, pe negîndite, cum zicea Ormenisan. Vine ceva de demul și de departe în noi, sau cam așa ceva spunea Sădoveanu, un țir continuu. Sintem un schimb al stăfelei.

Și dintr-o dată, mă fixă strălucitor: - Tu n-ai băgat de seamă că, instructorii germani n-au izbutit, desi s-au strădui să ne modifice. Incep să-mi dau seama ce înseamnă, ce va însemna această toamnă pentru noi romîni. Dum-

gemenii erau preocupați de cele două posturi libere, care - oare - n-au fost ocupate? Atunci ce se vor face? Noi îl întrebăm ce vor face dacă se vor însura? Geminii pe această temă. O să vă încheagă noaptea, că nu-i aîit de greu să vă convinge. Rîd și ei. Nu seau gîndit. Ar fi bine să găsească gemene. Dănet și Silvas nu rîd. Ei sint de altfel bătrîni plutonului și ne lasă să zburdăm. Mă întreb: care dintre gemeni e mai mare? Am auzit că e considerat ca prim născut cel venit ultimul pe lume. Ciudat. Dreptul de moștenire cui i-ar fi fost acordat? Ei au simțit, e cert, mai puțin internatul decît noi. Pentru ei timpul a rulat mai repede. N-au fost singuri, nu s-au simțit nicodată singuri. Și îmi amintesc acum, au trecut pe neobservate schimbările vîrstel. Ea nu, într-a cincea sau într-a șasea. Mircea o plămă. Pînăcua noaptea cu capul vîrit sub pernă. Voia să plece acasă. S-a săturat. Îl spunea el lui Anton. Deci a fost și asta. De nu venea dimineața aceasta cu fuzoare sure, despletite în crengile copacilor, amintirea nu s-ar fi reintors, ar fi rămas înecată undeva. O dată cu ea revine coridorul bolit, răsîndu la fiecare pas, trapel callos în noaptea, afară, pe asfalt, dorința de a pleca, de-a fugi de-acolo, pe care fiecare am simțit-o apăsîndu-ne...

De ce mă gîndesc la toate acestea? Mă-i fost silă, o silă adîncă, de neclucit, de întînt și n-as mai vrea ca după - vreau să spun după război - lucrurile să rămîna la fel cum eu și ceilalți le-am cunoscut. Apoi prelunguți lîrți cu acest an, în care n-am văzut ziare, n-am citit cărți, n-am frunzărit o revistă. Holera și celălalt vorbesc de o multime de alte noțiuni, le comentează cu o adevărată voluptate. Eu m-am fixat aici, cîci ideea unei alte lumi, de după război, mă preocupă.

Trebuie să coborîm. Fără zgomot. Zece metri în interiorul pădurii. Tin strîns pușca. Instinctiv. Nu simt că mi-a întepat brațul. Pe vremuri întotam distanțe mari, în același aîit. Mușchii refuzau să execute, după un timp, altă miscare. Întepeam. Gemenii sint în fata mea. Anton cu arma pe spate. Îl zăresc clocul armei brumate, iar Mircea ține pușca în banduliera invers. Da, e stingaci și a avut dificultăți la tragere.

Sintem crispați, iar simplizitatea locotenentului nostru amplifică starea de așteptare chinătoare. La plecare, fără nici un motiv, am început să ne însemnăm adresele. Dacă nu cumva? S-a înșurubăt în mine sau s-a trezit, existînd, teama? Eu nu l-am văzut decît pe Ormenisan și totu s-a petrecut ca sub un borcan de sticlă. Cum a zvonit în piciorare, înalt, căsîndu-l parcă pe cel care i-a trimis glonțul, pe negîndite, cum s-a răsușit, întocmai ca salcîmul. Întrebarea dacă generația noastră, de război, îl revine ceva deosebit, discuții din acea vreme pe un inamic. Nu înțelegîm în principiu de luni de militarie, reamintirea unor cîrți și prima noastră manifestăție deschisă împotriva regimului nemțesc, perioadele de spație, de saturatie, se amestecă în dimineața aceasta, în care nu-l văzusem decît pe inamic. Nu înțelegîm noi drept el. Perspectiva și dimensiunile acestui act se modifică. Noi îl căutam, iar termenul l-a găsit tot Dănet. Curățire.

Descopăr uimit că am intrat într-un peisaj schimbalt. Satul de aici e mult mai frumos și mai curat decît cel pe care scîldat nicodată în lacul de lîngă pădure. De fapt e un tîu și trebuie să fie acolo și nuferi și lînti și boi de bălă și pești cu ochi singurii. Nu accept întrebarea: mă voi scaldă vreedată în acest lacușor? Ne înțelegem ca puș semne. Vorbele au înțeles că pușchii brațului. Nu vorbim poate de teama că vocele ni s-au schimbalt. Îmi vine mai ușor așa, pe tăcute.

De ce o fi fost aîit de exactă informația? De unde și cum am ghicit că nu stui în cimitir s-au înțipit nemții? Nu știu cum, dar as fi vrut să nu fie întocmai, o iotă măcar să fie altfel. Asta pentru că avem o sută de metri teren liber și trăiesc hălucîntant lîuzia că toate armele din cimitir mă căuă.

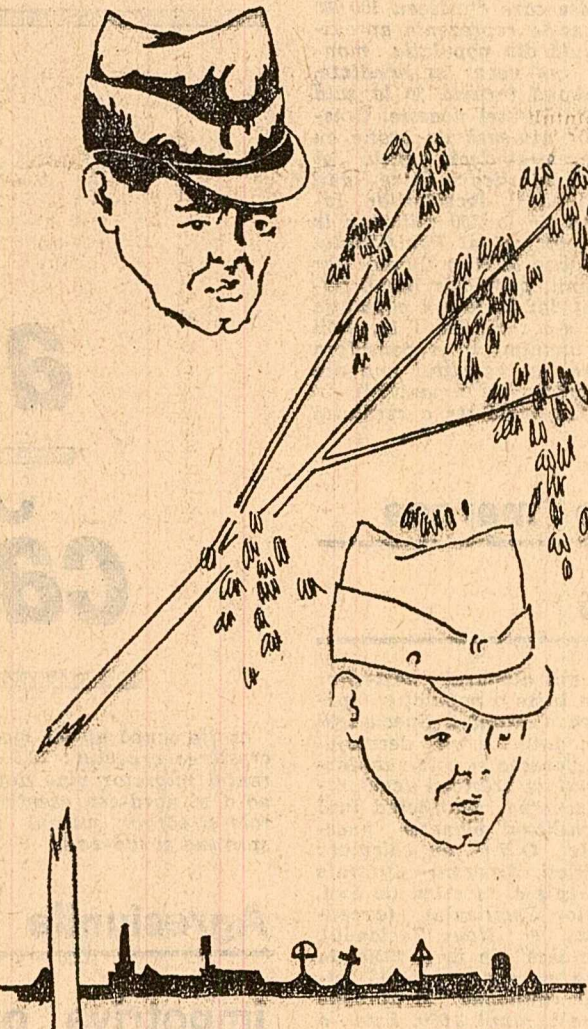
Îl-o înclupui, teoretic, desenată cu creta pe tabla neagră de sticlă, vaterioria unui glonț. Dar el alinargă ras cu pămîntul, iar pămîntul nu vrea măcar pentru o clipă să se înghită. E tare ca piatra iar noi ne-am bucurat de toamnă senină, cu cer adînc. Ne fîrîm, ca melcii, distanțele pîrînd enorme. Văd împede de tot garđul scund, descărnat, pietrele sure, ca negura, scufundate în pămînt și crucile cimitirului, plîntate pe dîlmă.

Mă, ăla, Anton Mircea. E vocea locotenentului. Băieți au înteles. Ei rămîni să facă acoperiri. Noi ne trîm mai departe. O undă, o neînsemnată undă de siguranță se înfîrșă, stăruî și nu o pierd, caui s-o desțiriz. Acoperire, ce cuvînt minunat, iar gemenii rămîni în urmă. Îmi imaginez, ca să consolidez neînsemnata boare, cum se prețzeste de traseră și cum se înteleg. Trage desigur Anton, care nu-i stîncăca ca Mircea. Tu să ții banii, M-am liniștit îmi aduc amînte ni-mi dau seama încodat ce se întîmplă. Tu totul revine și o clar că se trage. Tăcine și a noastră. Aș dorii-acum violentă, dezlănțuită căci am aruncat grenade și trebuie să ne ridicăm. Silvas nu se ridică. Înaintea lui, drept. Dăna și cu piciorale lare desfăcute și minuieste încluzător. Tuburi goale, gabone ca în iarbă. Fără cîmchete.

— Ce-i cu Anton? - Am întreca dîntro-dată. Căzuse, pe negîndite. Holera se trîntise între două morminte surpate, locotenentul alerga acoperit de lîngă gard cu pistolul în dreapta. Am trecut pe lîngă o mitralieră, sărînd peste doi soldați fără căscă. A fost prea exactă informația și nu se mai modifică nimic. Nu-l putem urmări de inamic. Întorcem căci cineva ne strigă. Nu putem răspunde îndată. Întii se cere ocupată o nouă poziție și nu sintem în clipa de fată decît despotențose. Din stînga apare Holera.

Trezeși și șase de ore de cînd s-a răsușit salcîmul lîundu-și rămas bun, sub ochii gemenilor, Anton și acel gest, tremurată, cu care l-a coborît pleoapele lui Ormenisan, pînșul spasmodic cu capul sub pernă al celui-lalt. Nu pot să mă apropii. Îl văd de aici pe Anton albeat, ba nu, stă jos, cu bărbăla sprîntîni în podul oalmel. Se uită la fratele său. Cum s-o fi simțind Anton, rămas cu capul plecat, acum pentru todeauna singur? N-au fost nicodată despărții...

În față, oglînda lacului s-a rumenit. În curînd, în clipa aceasta a răsărit soarele, nălăcătoarele sure se despletesc și se împletesc, rama fuzoarele ostentite.



Desen de Gh. SĂSĂRMAN





# HIPNOZA

## un auxiliar al medicului

**Ancheta internațională a „Științei”**

Privred fixă, o voce persuasivă, câteva gesturi repetate monotone și omul, supus unui astfel de tratament, ca sub imperiul unei fascinații, este deconectat de realitate. Hipnotizatorul îi poate sugera, fără împotrivire, tot ce dorăște: că bătăie un vînt năpraznic sau că s-a iscat o căldură toridă, că durerea reală de la mîna s-a mutat în călcîi... Și de fiecare dată, cel hipnotizat se va comporta ca și cum lucrurile ar fi adevărate.

Dar pot avea aceste fenomene, unsoari de natură să trezească amuzamentul publicului, și aplicații practice, utile? Desigur. Cu cîțiva ani în urmă peste 500 de specialiști — medici, psihiatri, anesteziologi, chirurzi, psihologi — întruniri în primul Congres internațional de hipnoză și medicină psihosomatică de la Paris, cu dezbătut aspecte ale acestor fenomene alt de discutate; aici, s-a acreditat ideea că, utilizînd s-o îmbrățișeze tot mai mulți savanți, că „hipnoza nu are nimic cu magia, fiind un fapt științific și o tehnică medicală”. Ală asemenea manifestare se află în curs de pregătire în momentul de față.

Despre asemenea fenomene ne vorbesc astăzi doi reputați oameni de știință, cunoscuți protoagoniști ai aplicării hipnozei în medicină.

Prof. dr. Ernest R. HILGARD  
Universitatea  
din Stanford — S.U.A.

### UN NOU PUNCT DE VEDERE — ENCEFALOGRAFIA MODERNĂ

Abia cître sfîrșitul secolului trecut, știința a încercat, pentru prima dată, să dovedească substratul hipnozei, considerată multă vreme exclusiv un fenomen de origină mistică, supranaturală. A rămas celebră controversa dintre savanții francezi Charcot și Bernheim, primul considerînd că hipnoza ar fi un fenomen propriu unor ființe a-normale, datorat unor efecte organice și înrudit, prin stările sale, cu isteria, cînd al doilea că reprezintă un fenomen întru totul normal, întemeiat însă pe sugestie. Multă vreme a fost larg recunoscută concepția vestitului savant rus I. P. Pavlov, după care hipnoza ar reprezenta un fel de somn parțial, cu menținerea în creier a unor „puncte de veghe”, ceea ce explică posibilitatea de comunicare între hipnotizator și hipnotizat.

Recent însă, studiile asupra undelor electrice ale creierului, efectuate cu ajutorul electroencefalografului, au demonstrat că nu se asemănă de loc undele lente, specifice somnului, cu cele ale unui creier aflat în stare de „somm hipnotic”. Este de presupus că cercetările electroencefalografice vor scoate la iveală, pînă la urmă, și caracteristicile hipnozei, deși deocamdată știința nu dispune încă de indicii fiziologice certe care să poată fi utilizate în mod indiscutabil, dacă o persoană este hipnotizată sau nu. Lucrul este cu atât mai interesant, cu cît în cazurile cînd se elimină durerile prin hipnoză și persoana respectivă nu are nici o durere, semnele fiziologice obiective indică totuși existența lor. După unii autori, această denotă că organismul se „autoînșală” după alții că senzația de durere care se naște în creier este blocată prin hipnosugestie și astfel nu se mai manifestă nici reflexele organismului.

Dacă în domeniul aprofundării teoretice a fenomenelor hipnoze există încă serioase aspecte nălmurite, cetoase, cu totul altele se prezintă lucrurile sub aspect practic. Hipnoza și-a făcut intrarea în clinici și laboratoare, ce-i drept timid încă, dar a și reușit să-i dovedească utilitatea în medicină și stomatologie, în anesteziologie și psihiarie etc. Ea a fost, de pildă, aplicată cu succes în combaterea durerilor înaintea, din timpul și de după operații, îndeosebi în cazurile în care obișnuita anestezie chimică poate dăuna pacienților. La congresul internațional de la Paris a fost prezentat și un film care infățișă desfășurarea unei nașteri fără dureri, sub imperiul hipnozei. Pacienta nu era la prima ei naștere și cunoștea durerile specifice și a acceptat experiența în filmarea ei. În clipa în care premergătoare s-a procedat treptat la „inducerea” unei hipnoze tot mai profunde, avînd drept scop insensibilizarea părților afectate ale corpului. Fenomenele premergătoare nașterii au decurs apoi normal, fără dureri. În timpul nașterii propriu-zise, timpul pentru a se demonstra eficiența metodei, hipnoza a fost întreruptă pentru câteva clipe, imediat făcînd viltorei mame să acoerpi de sudoare, au apărut toa-

fără ca mama lui să resimta obișnuitele dureri. În alt film, era vorba de o operație la glanda tiroidă, în care anestezia chimică era contraindicată. Rana aproape că nici nu sîngera, ceea ce reprezintă de altfel o realitate obiectivă a operațiilor efectuate în stare de hipnoză. Convalescența a fost mai scurtă decît în alte cazuri. În ultimul timp s-a recurs la hipnoză și în combaterea alcoolismului, obezității, unor boli ale pielii, și în general, a unor afecțiuni psihosomatice, adică implicînd atît factorul fizic cît și cel psihic, ca ulcerul de pîlî.

Hipnoza se poate folosi în asociație cu diferite alte metode terapeutice, între care și psihanaliza. Adevsea este însă greu de precizat care este rolul hipnozei și care al celorlalte metode de tratament.

O problemă care preocupă pe specialiști este și aceea, de ce unele persoane pot fi hipnotizate mai ușor decît altele. În laboratoarele noastre am studiat pe larg acest fenomen, stabilind diferite grade de sensibilitate care permit clasificarea persoanelor hipnotizabile. Cercetările

au demonstrat că aceasta depinde de felul în care copilul respectiv, copil fiind, a fost crescut de părinții săi. S-a dovedit că oamenii mai ușor hipnotizabili sînt cei la care a fost educată o imaginație vie, care sînt în stare să se degajeze temporar de influențele mediului inconjurător, avînd pasiunea pentru lectură, muzică și chiar pentru aventuri, de asemenea cel stăpînit de o deosebită atracție pentru natură. În vîrstă și se bucură de posibilitățile variate pe care le oferă viața, ei pot fi atrași ușor și în „realitatea modificată” pe care le-o sugerează hipnotizorul și mulți dintre ei găsesc chiar că hipnoza reprezintă o trăire foarte plăcută. Pe această bază s-a elaborat o teorie nouă care lînde să explice hipnoza prin fenomenul de interacțiune în dezvoltarea individului, prin relațiile lui cu mediul și cu oamenii din jur, inclusiv hipnotizorul. Am constat, de altfel, că oamenii cu firea deschisă, vioale, sînt mai ușor hipnotizabili decît cei retrași, închisi în sine. Rezultatele noastre sînt deci mai mult pe lînia lui Bernheim decît pe cea a lui Charcot.

Interesul sporit manifestat în ultimii ani de cercuții științifice față de studiul hipnozei a făcut ca a-societățile medicilor din Marea Britanie și S.U.A. să recomande ca hipnoza să fie predată ca materie de învățămînt în facultățile de medicină.

### SE CERE O APLICARE CORECTĂ

In ce privește aplicarea hipnozei în medicină, s-au cristalizat, la ora actuală, două teze fundamentale:

1. Hipnoza nu este o metodă terapeutică în sens larg, ci doar o tehnică de natură psihologică și medicală, care poate fi folosită în scopuri multiple și dife-

rite, începînd de la variate experiențe psihologice pînă la influențarea unor fenomene patologice concrete.

2. Tehnica hipnozei, la rîndul ei, se bazează în toate cazurile pe sugestie. De obicei starea de hipnoză este provocată prin diferite procedee sugestive, iar în această stare omul devine și mai accesibil sugestiilor, efectul lor putînd fi adîncit și amplificat, pînă la izbîntirea rezultatului dorit.

In ce privește aplicațiile practice, trebuie să avertizăm împotriva unei supraestimări a fenomenelor hipnosugestive, așa cum sînt tentative s-o facă adeoseori nespecialiștii. Hipnoza, ca și celelalte tehnici medicale, se dovedește a fi eficientă numai în anumite afecțiuni și la anumite persoane, iar în unele cazuri, de pildă în boli psihice grave, ea este intrinsecul contraindicată. În revine deci medicului specialist să aibă de-a face cu aplicarea ei sau nu, și, eventual, cu care anume alte procedee terapeutice ar trebui combinate.

Se consideră astfel că procedeele hipnosugestive pot da rezultate bune în anumite afecțiuni neurotice și psihosomatice, conducînd la calmarea totală a bolnavului, la modificarea atitudinii sale față de propria lui boală. În ultimul timp sînt comunicate tot mai multe rezultate pozitive în combaterea durerilor, hipnoza acționînd ca un fel de „morfină psihologică”. Trebuie evitată însă cu orice preț aplicarea hipnozei de către persoane incompetente, pentru ca în locul unor boli mai ușoare să nu apară altele mai grave, de natură psihică, sau să fie camuflate cauzele reale ale unor boli. Într-adevăr, unsoari, eliminîndu-se simptomele, durerile dispară, cauza inițială însă, o tumoră de pîlîă continuă să se dezvolte, a-

vînd aceleași efecte. In asemenea cazuri, dispariția simptomelor poate duce la înțirierea sau omiterea măsurilor de tratament indicate.

Personal, m-am ocupat în ultimul timp, împreună cu colaboratorii mei, de studiul modificărilor de percepție, de schimbarea randamentului muscular sub hipnoză, de „regresia de vîrstă hipnotică” — ceea ce sugerează subiectului că ar avea ală vîrstă decît cea reală etc. Am izbutit să demonstrăm că în stările create pe baza inducerii hipnosugestive a unei vîrste foarte tinere, cînd subiectul se și comportă ca atare, nu au loc modificări reale și nici nu se modifică funcțiile vitale, ci de persoane respectivă își joacă rolul inconștient sau semiconștient, așa cum își imaginează ea vîrsta respectivă, după propria ei conștientie.

Intr-o serie de alte experimente, am constatat că prin metode hipnosugestive se pot obține performanțe de muncă fizică mai mari decît în obișnuita stare de veghe. S-a observat însă că, în acest caz, se antrenează o masă musculară mai mare și se chelește o cantitate mult mai mare de energie musculară, decît în condiții normale.

In concluzie: hipnoza corect aplicată poate servi atît cercetării științifice, cît și teraputicii. Trebuie să aprofundăm însă în continuare cercetările, cu toată seriozitatea, pentru a asigura aplicarea ei exclusiv în condițiile și în cazurile adecvate, evitînd totodată orice tendințe de a crea senzație. Numai astfel această tehnică își va putea afirma utilitatea și cîștiga locul corespunzător în experiența științifică și în practica medicală.

## DE PRETUTINDENI

### Conferința internațională despre pericolele fumatului

Savanți, educatori și medici din 25 de țări se vor reuni cu începere de luni la New York pentru a examina pericolele fumatului pentru viața oamenilor. Această primă conferință mondială consacrată industriei fumatului asupra sănătății este organizată de Societatea americană pentru cancer și va avea o durată de trei zile. Un raport dat publicității luna trecută de Serviciul sîntății publice al S.U.A. subliniază că fumatul constituie una din cauzele deceselor de pe urma bolilor coronariene. El menționează, de asemenea, că excesul de țigări provoacă ulcere peptice și cancerul laringelui, esofagului, gurii și plămînilor.

### Telegrame transmise de stele căzătoare

In momentul pîtrunderii lor în atmosferă, meteoriții, în contact cu aerul, se descompun producînd treme ionizate perceptibile cu ochiul liber sub forma unor dîre luminoase, așa numite stele căzătoare. Pe existența acestor zău ionizate, rezultate prin combustia meteoritilor, se bazează un nou sistem de telecomunicații pus la punct în Uniunea Sovietică. Sistemul e simplu: în momentul apariției unui meteorit, deștă de un aparat sensibil, se emite semnale radioelectrice putînd informațiile dorite. Semnalele sînt reflectate de treme ionizate și receptate pe sol de către un aparat obișnuit, dar sensibil la semnale de mică intensitate. Acest sistem va fi utilizat mai ales în nordul Uniunii Sovietice, unde telecomunicațiile obișnuite sînt deranjate adesea de perturbațiile ionosferice.

### Spre o „coexistență” între SECAM și PAL

Perspectiva unei „coexistențe” între sistemul francez de televiziune în culori „Secam” și sistemul german „Pal” a fost relevată, în cursul unei conferințe de presă din Berlin occidental, de către Walter Bruch, inventatorul sistemului german. Bruch a vorbit despre punerea la punct, în laboratoarele companiei A.E.G.-Telefunken, a unui transcorder care va permite transformarea emisiunilor sistemului „Secam” în sistemul „Pal” și invers.

### De la „auto-cușete” la „auto-zi”

Căile ferate franceze au introdus o inovație importantă pentru automobiliști: trenurile „auto-zi”. Pînă acum trenurile „auto-cușete”, de noaptea, în care mașina și stăpînul mergeau cu același tren pînă la destinație, acesta din urmă dormind în cușeta vagonului de dormit. Acest mod de a economisi uzura neruoasă a conducătorilor auto pe distanțe mari seduce tot mai mult pe automobiliști, care vor sosi astfel la destinație o dată cu mașina lor. In cei zece ani de existență de acest sistem de „auto-cușete” au beneficiat 100 000 de persoane.

Nouă sistem „auto-zi” va funcționa deosebit de numai pe linia Paris-Lyon și retur.

### Un pește-spadă bătîios

Submarinul experimental american „Alvin”, care a fost utilizat pentru recuperarea bombei cu hidrogen pierdute în largul coastelor spaniole (Palomares) anul trecut, a fost atacat de un pește spadă în timpul unei scufundări, la adîncimea de 600 de metri. Atacul a fost lansat sub privirile înmărmurite ale membrilor echipajului. Pînă la urmă acestia, recuștîndu-și singele rece, au reușit să-l imobilizeze pe „mamie” și să-l scoată la suprafață.

● Guvernatorul orașului Alexandria din R.A.U. a anunțat că, la 15 august 1970, cu ocazia împlinirii a 2 000 de ani de la moartea Cleopatrei, la Alexandria va avea loc un festival internațional al turizmului, care va dura cîteva săptămîni. A fost format un comitet special, condus de ministrul turismului al R.A.U., pentru a pregăti acest festival și a adresa invitații altor țări.

● Buletinul de informații U.N.E.S.C.O. relatează că în orașul pakistanez Islamabad, noua capitală a Pakistanului, au început lucrările de construire a noii universități, care va fi terminată în 1969. Ocupînd o suprafață de peste 600 hectare, Universitatea din Islamabad va avea șapte facultăți și 28 de secții.

# Drama de azi și perspectiva de mîine a exodului către orașe

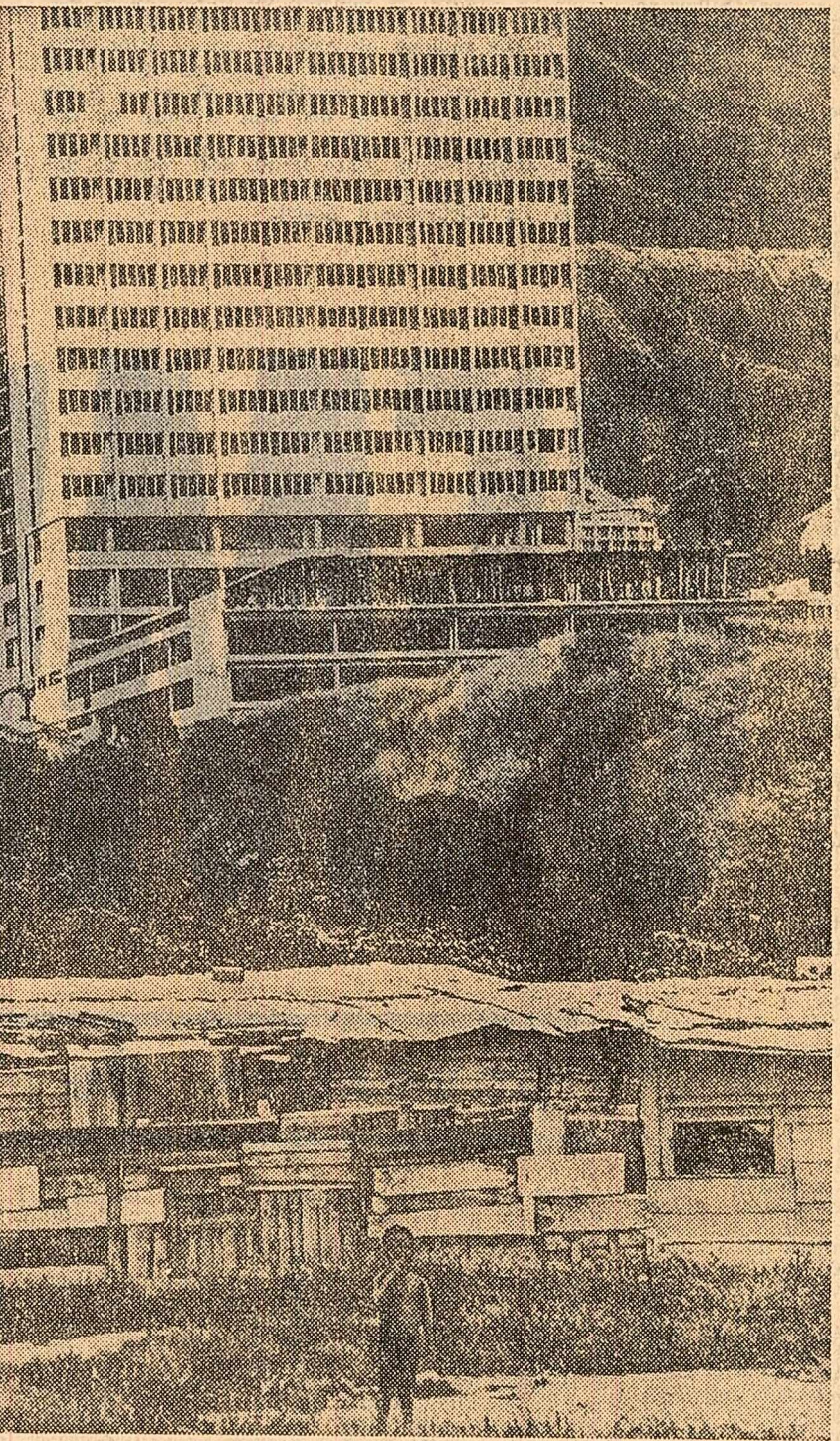
grație ocupă un loc mai important în creșterea orașului: 72,5 la sută. Curenții migratori vine din statele de nord și nord-est, esențialmente rurale și sărace, suvoniul scurgîndu-se spre sud și sud-vest.

### Agresiunile împotriva omului

Afluzul masiv al populației rurale spre centrele urbane vîntine primejdii unei cutremur. In majoritatea ei, această populație este analbăteă. Lipsită de calificare, ea îngroșă armata somerilor. In Africa centrală, numărul celor ce nu păsese de lucru reprezintă 1/2 din totalul populației. Mizeria fizică și morală merg mîna în mîna. Dacă în viața tribală bolnavii sau bătrînii se aflau în grija comunității, la oraș ei mor, lipsiți de asistență medicală. Satele trăiesc în economie de subsistență, semnativă: sînt puțin și cumădă pe cît posibil mai puțin. La oraș, muncitorii migranți trebuie să-și plătească hrana, dar primesc un salariu de foame. O anchetă întreprinsă de UNESCO în Kenya și Republica Sud-Africană a dus la concluzii dramatice: mii de oameni cu drept unică hrană mălai cernut sau pine și apă minerală. Adevsea, mîncîncă extrem de puțin dimineața, înainte de a se duce la lucru, iar dejunul și exclusiv de desăvîșire. Amenințînd un randament scăzut și în consecință primac salarii mai reduse.

Sistemul orășar semi-feudal sau chiar feudal, insuficiența infrastructurilor — căi ferate, drumuri, poduri — sînt tot altfel obstacole în calea aproximativă așezărilor urbane. In Africa, în America Latină plantățiile marilor latifundiași sînt destinate exportului de cafea, bumbac, trestie de zahăr, cacao. Micii cultivatori produc atît cît este necesar pentru a potoli cîteva grîi flămînzînd.

Dr. T. Soda, directorul Institutului japonez pentru sîntăatea publică, este de părere că „Urbanizarea — consecință a industrializării — nu urmează ritmul construcției de obiective economice. Mai mult, de parte de a avea un caracter planificat, ea este un proces arbitrar. Efectele asupra sîntății populației și a vieții sociale sînt din cele mai nefaste. In genere, creșterea populației urbane depășește posibilitățile construcției sistemelor de canalizare, a instituțiilor medicale, a locuințelor. Poluarea aerului și a solului este un corolar al suprapopulării orașelor”.



Caracas, a cîrui populație a crescut în ultimii douăzeci de ani de la 200 000 la 1 500 000 de locuitori, oferă un aspect comic marilor orașe care au cunoscut o dezvoltare prea rapidă. Zgîrîie-nori — impunătoare construcții ultra-moderne, alături de biconvileș-uri — adăposturile noraștilor

neavînd locuință în orașele în care lucrează, sînt obligați să călătorească timp de ore întregi între locul de muncă și cel de reședință, ele nu sînt mai puțin un refugiu pentru însăși populația marilor centre urbane. Orașele-satelit din Japonia, Birmania, R.F.G. Danemarca, Suedia, Elveția se află departe de niștel marului centru administrativ, departe de obiectivele industriale și de efectele lor nocive. Un complex pentru 50 000 de locuitori, construit după toate cerințele moderne în apropierea Romei, a diminuat congestia capitalei, a cărei populație s-a triplat în anii următori războiului. El amînătește de microviziunile din marginea Bucureștiului. Tapiola, în apropiere de Helsinki este — pentru cei 10 000 de locuitori ai ei — o stațiune balneară, cu vile și blocuri pierdute în păduri de mesteceeni și brazi, cu străzi ca nișete solitare poteci de pădure, cu liniștite magazine mîrșite și elegante, cu terenuri de sport și stranduri scăldate de valurile mării. O așezare de felul Tapiolei apără colectivitatea sa împotriva schimbărilor de ordin psihologic și biologic pe care le determină marea orăș.

Intr-o serie de țări, pe măsura progresului lor economic, se încearcă reținerea populației rurale prin asigurarea, în respectivele sate, a unor avantaje specifice orașului. Desigur, ideea trebuie reținută. Fenomenul urbanizării este însă ireversibil. De aceea, ar fi necesară crearea unei mai bune legături între centrele rurale și cele urbane, pentru a se ușura dezvoltarea satului. Pe de altă parte, o necesitate primordiară este aceea a organizării și planificării procesului de urbanizare”.

medicul care să-l adapteze pe om la mediul în care trăiește, tehnicianul care să adapteze medicul la om și sociologul care să-l adapteze pe oameni între ei” Noul urbanism reclamă o întreprăz armată de specialiști: ingineri, arhitecți, urbanisti, sociologi, economiști, psihologi, igienisti, artiști. Inocem cum o condiție a existenței omului este igiena corporală individuală, tot astfel existența colectivității pune probleme de igiena socială. De la controlul alimentară pînă la cubajul de aer necesar încăperii în care mîncăm, ne odăim, cîțim sau lucrăm, urbanizarea pune probleme de salubritate publică. Urgența lor este subliniată de o cifră-avertisment: în anul 2 000, 80 la sută din populația lumii va locui în orașe.

O statistică precizează: pentru fiecare mie de locuitori sînt necesare 4,8 săli de clasă primară, 3,5 săli de clasă secundară, 3,5 ha pentru construcția de școli, terenuri de joc și parcuri, 378 m<sup>3</sup> de apă pe zi, locuințe, un pat de spital, garaje sau locuri de parcaj, străzi, instalații sanitare, servicii municipale. Statistica datează din 1955. Dinamica migrațiilor întreace însă dinamica construcțiilor. Orașul — centru industrial, politic, cultural, științific — este un centru al progresului. De la italianul Alberti și Leonardo da Vinci pînă la Le Corbusier și „arhitectura mobilă” trimisă-n lume de la Yona Friedman, marii constructori ai lumii au conceput pentru om spații de lumină, de solitudine, de peisaj înflorit, de promenade aeriene, aprate de intemperii, de terenuri de joc și piscine amenajate pe acoperșul zăbrie-norilor. Iată viitorul: soarele, grădina și calmul creator în casa celui care vesnic creează și recrează un universul.

Horia LIMAN

### Soluția — umanizarea

In Japonia, în apropiere de Tokio și Osaka au apărut orașe-satelit. Destinate în primul rînd celor care,



# Plecarea delegației Partidului Social Democrat din Finlanda

Vineri dimineața a părăsit Capitala delegația Partidului Social Democrat din Finlanda, alcătuită din tovarășii Veikko Helle și Valde Nevalainen, membri ai Comitetului Executiv al P.S.D.F., deputați în parlament, Unto Niemi, șeful secției de studii a P.S.D.F., care la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român a făcut o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Bă-

neasa, delegația a fost salutată de tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Președîului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Dumitru Popa, membru supliment al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ion Pas, membru al C.C. al P.C.R., Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

# O delegație a C. C. al Partidului Comunist Român a plecat în Olanda

Vineri a plecat la Amsterdam o delegație a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășii Manea Mănescu, membru supliment al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda, va face o vizită în această țară.

Din delegație fac parte tovarășii Gheorghe Roșu, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., și Alexandru Ionescu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Delegația a sosit vineri la Amsterdam. La aeroport se aflau în întâmpinare Joop Wolf, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Olanda, deputat în parlament, redactor-șef al ziarului „De Waarheid”, Max Meijer, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. din Olanda, Kenk Clercx, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Olanda, secretar al Comitetului de partid al districtului Amsterdam, activiști ai partidului.

Au fost, de asemenea, prezenți Gheorghe Elian, ambasadorul României la Haga, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

# Manifestări consacrate împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu

Cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu, la Biblioteca regională din Galați a fost deschisă o expoziție comemorativă. Expoziția este organizată în trei secții: Kogălniceanu — om de stat, politic și orator; Activitatea culturală, literară și istorică; Donații ale familiei Kogălniceanu către bibliotecă „V. A. Urechia”. Sînt prezente numeroase documente originale și fotocopii, reviste și ziare ale vremii, stampe, diplome printre care: „Cestinele Dunării”, discursurile: „Cuvînt de deschidere cursului de istorie națională în Academia Mihăileană”, „La urcarea pe tron a domnitorului Cuza”, „Desrobirea țigărilor”, „Stingerea privilegiilor boieresti”. Sînt expuse, de asemenea, „Cronicle României” ediția a II-a 1872, numere din ziarul „Steaua Dunării”, scrisori din activitatea diplomatică și alte documente.

crate aniversării nașterii lui Mihail Kogălniceanu. Profesori și oameni de știință au vorbit cu acest prilej despre viața și activitatea marelui patriot, despre rolul progresist pe care el l-a jucat în afirmarea ființei naționale a poporului român. Personalitatea lui Mihail Kogălniceanu a fost evocată de asemenea, în cadrul unor seri literare, medionaie etc. în mai multe localități din regiunea Hunedoara.

In satele Mihail Kogălniceanu din raionul Iași și Kogălniceu din raionul Pașcani au avut loc vineri adunări consacrate împlinirii a 150 de ani de la nașterea înflăcăratului patriot. Despre personalitatea prodigioasă a strălucitului om politic și ilustru cărturar român au vorbit Nicolae Ibrănescu, președintele Statului popular raional Iași, la adunarea din satul Mihail Kogălniceanu, și Ion Agășiei, președintele Statului popular raional Pașcani, la adunarea de la Kogălniceu. Ambele manifestări s-au încheiat cu bogate programe artistice ale unor formații de amatori.

La Deva, Alba Iulia și Sebeș au avut loc vineri simpoziioane con-

# Tovarășul Corneliu Mănescu a plecat la cea de-a XXII-a sesiune a O.N.U.

La 8 septembrie a plecat spre New York Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, șeful delegației Republicii Socialiste România la sesiunea a XXII-a a Adunării Generale a O.N.U.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți George Măcovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, adjunctii ai ministrului afacerilor externe, funcționari superiori din acest minister.

Au fost de față Richard H. Davis, ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București,

Iakșa Petric, ambasadorul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia la București, Jacques Rouquette, însărcinat cu afaceri, interim al Franței la București.

Trecînd prin Belgrad în drum spre New York, ministrul afacerilor externe al țării noastre a fost salutată la aeroport de Dimitrie Voșniak, adjunct al secretarului de stat pentru afacerile externe, și de alte persoane oficiale. A fost de față ambasadorul României la Belgrad, Aurel Mălinaș.

(Agerpres)

# RECEPȚIE OFERITĂ DE AMBASADORUL R. P. D. COREENE

Vineri după-amiază, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Populare Coreene la București, Hiam Giôn Riân, a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a poporului coreean — cea de-a XIX-a aniversare a întemeierii R. P. D. Coreene.

Au participat tovarășii Gheorghe Apostol, Leonte Răutu, Dumitru Popa, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au luat parte șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în țara no-

stră și alți membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

(Agerpres)

# Telegramă

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Democratice Coreene, Pak Sen Cer, cu ocazia sărbătorii naționale a poporului coreean.

# SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A POPORULUI BULGAR

Bulgaria vecină și prietenă sărbătorește astăzi o dată memorabilă a istoriei sale. Se împlinesc 23 de ani din ziua în care poporul bulgar, sub conducerea comunistilor, s-a ridicat la insurecția armată, a răsturnat dictatura fascistă, a instaurat puterea populară, așezînd temeliiile erei noi în care a pașit.

Bulgaria vecină și prietenă sărbătorește astăzi o dată memorabilă a istoriei sale. Se împlinesc 23 de ani din ziua în care poporul bulgar, sub conducerea comunistilor, s-a ridicat la insurecția armată, a răsturnat dictatura fascistă, a instaurat puterea populară, așezînd temeliiile erei noi în care a pașit.

Victoria revoluției socialiste a descătușat energiile a milioane de oameni, a deschis cale largă unor vaste transformări în toate domeniile vieții sociale, a constituit punctul de plecare al remarcabilelor realizări dobîndite în dezvoltarea economiei și culturii. Forța creatoare a socialismului se reflectă în Bulgaria în înfățișarea nouă a orașelor și satelor, în marile uzine, termocentrale, sancti-dere din cuprinsul țării, în dezvoltarea rapidă a unor ramuri industriale de bază, în ritmul înalt în care se dezvoltă industria; ea își găsește o expresie în realizările agriculturii bulgare, aflate în plină amploare a învingătorilor. Succesele dobîndite în creșterea forțelor de producție, în dezvoltarea științei și tehnicii au generat condiții pentru ridicarea conținutului și nivelului de trai, material și spiritual, al oamenzilor muncii. În prezent, poporul bulgar își dedică puterea de muncă îndeplinirii programului de dezvoltare continuă a țării, elaborat de cel de-al IX-lea Congres al P. C. Bulgar. Cel de-al cincilea plan cincinal (1966—1970) a deschis noi perspective

pentru dezvoltarea și înflorirea Bulgariei socialiste. Oamenii muncii din România urmăresc cu simțiment de caldă simpatie vasta activitate constructivă a poporului bulgar, munca sa însușită desfășurată sub conducerea Partidului Comunist Bulgar și se bucură din adîncul inimii de toate realizările sale.

Vechi și bogate sînt tradițiile legăturilor de prietenie și bună vecinătate dintre popoarele română și bulgar, legături încheiate într-un trecut de aspirații comune spre neafîrnare, spre afirmare a ființei lor naționale. În anii socialismului, aceste legături s-au extins, ridicîndu-se pe o treaptă superioară, prietenia trainică și colaborarea frățească româno-bulgară s-au adîncit an de an pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului socialist. Popoarele română și bulgar sînt astăzi unite prin caracterul comun al orînduirii sociale și de stat, prin țelurile luptei pentru construirea socialismului și apărarea păcii. Dezvoltarea continuă a relațiilor dintre România și Bulgaria, dintre partidele noastre, intensificarea colaborării bilaterale pe toate planurile vieții sociale slujesc intereselor ambelor popoare, cauzei socialismului și păcii în lume.

Împărtășind bucuria poporului frate bulgar de ziua mării sale sărbătorii, poporul român îi adresează un călduros salut și urarea de a dobîndi noi victorii în construcția socialistă, în înflorirea patriei sale.

# Telegrame

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, a adresat o telegramă de felicitări președintelui Biroului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, acad. Sava Ganovski, cu ocazia celei de-a XXIII-a aniversări a Zilei naționale a poporului bulgar.

# RECEPȚIE OFERITĂ DE AMBASADORUL R. P. BULGARIEI

Cu prilejul celei de-a XXIII-a aniversări a victoriei revoluției socialiste din Bulgaria, ambasadorul Republicii Populare Bulgaria la București, Gheorghe Bogdanov, a oferit vineri la amiază o recepție.

Au participat tovarășii: Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de

Stat și ai guvernului, conducătorii ai unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au luat parte șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a transmis felicitări de Ziua națională a poporului bulgar ministrului afacerilor externe al R. P. Bulgaria, Ivan Bașev.

(Agerpres)

# Petrochimia în plin progres

Petrochimia, ramură a industriei chimice cu mari posibilități de dezvoltare, poate fi pe drept cuvînt socotită în Bulgaria o creație a socialismului, un rezultat al politicii de industrializare promovate de Partidul Comunist Bulgar. Ea ocupă un loc tot mai important în dezvoltarea economică a țării, iar producția ei va continua să crească apreciazabil în perioada cincinalului actual.

sînt îndeplinite spre organizarea științifică a producției, reducerea prețului de cost, realizarea unei calități superioare a produselor.

Curînturile viitoare ale petrochimiei bulgare se oglindesc și în construcția unor întreprinderi pentru fibre sintetice. Lingă localitatea lambol se înalță clădirile combinatului pentru fibre poliesterice; lucrările de construcție sînt terminate. Încă în cursul acestui an va începe producția fibrelor poliesterice care vor purta numele „Iambolen”. Lingă Vidin se construiește o uzină pentru fibre sintetice „videlen”. În afară de diferite produse necesare fabricării autoculeurilor pentru automobile, aici se vor obține, de asemenea, în mari cantități, fibre de mătase poliamidice, care vor servi la confecționarea de lenjerie, ciorapi și alte articole vestimentare.

În ultimii ani, industria bulgară de prelucrare a petrolului și cea chimică s-au îmbogățit cu combinatul de la Burgas, una din cele mai mari construcții industriale ale țării unde, pe baza prelucrării țițeiului, se obține o varietate gamă de produse, printre care benzină, motorină și alți produși folositori la fabricarea de fibre sintetice și mase plastice.

Am străbătut, în aceste zile, cîteva sute de kilometri călătorind în sudul țării. Ajuns în orașul Burgas, am făcut o vizită la combinatul petrochimic amintit, „gigantul” chimiei bulgare — cum îi spun

De curînd, la Plevena, în imediata apropiere a sondelor petroliere, a început construcția celui de-al doilea combinat petrochimic, care va intra în producție la începutul anului 1968. El va prelucra anual un milion de tone din țițeiul extras la Dolna Dîbnik, transformîndu-l în benzină, uleiuri, parafină, asfalturi, negru de fum etc. Ulterior, prin extindere, combinatul va produce butanol, propilenă, acizi sintetici — materii prime de bază pentru fabricarea maselor plastice. Regiunea Plevena va deveni astfel o a doua mare regiune petrochimică a țării, după cea de la Burgas.

Pe itinerariul obiectivelor industriei chimice am făcut un scurt popas și într-un loc situat la est de localitatea Vrața. Pentru valorificarea săcămintelor de gaze naturale descoperite în apropiere de Ciren, aici a fost ridicat încă un obiectiv al petrochimiei. În zilele premergătoare sărbătorii naționale a Bulgariei, constructorii și muncitorii uzinei respective au înregistrat o nouă realizare: darea în exploatare a celei de-a treia linii tehnologice pentru producția de amoniac și carbamid — încă o sursă de aporie a producției de îngrășăminte chimice destinate agriculturii.

Prin construirea altor unități și mărirea producției în cele existente se prevede ca la sfîrșitul actualului cincinal necesitățile de îngrășăminte chimice să fie satisfăcute din resurse interne. „Construirea acestor obiective noi și de mare însemnătate pentru țara noastră — spune ing. Constantin Dimov, director al trustului economic de stat „Nefthim” din Sofia — ne va da posibilitatea să sporim de peste trei ori volumul global al producției chimice. Deosebit de rapid se va dezvolta producția de îngrășăminte minerale, de mase plastice, fibre sintetice și artificiale. Se va lărgi gama fibrelor sintetice, în așa fel încît la sfîrșitul acestui cincinal chimia să asigure circa jumătate din materia primă de bază necesară industriei textile”.

Progresele industriei chimice bulgare vădese o dată mai mult măritarea și talentul oamenilor muncii din țara vecină, necesară puterii creatoare a socialismului.

CORESPONDENȚA DIN SOFIA DE LA GH. IEVA

# SPORT

## AZI ȘI MÎINE

### Recordmanii natației a 10 țări se întrec în bazinul „Dinamo”

Campionatele internaționale de natație ale 10 țări noastre încep astăzi după amiază de la ora 17 în bazinul olimpic de la Dinamo.

La competiție participă recordmanii din 10 țări: U.R.S.S., R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Austria, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria, Polonia, Iugoslavia și România. În cele două zile se vor disputa și meciurile amicale de polo pe apă România-Bulgaria.

Tripsa cu 593 puncte. Au urmat în clasament A. Kuzmin (U.R.S.S.) cu 591 puncte și V. Ațanasiu (România) cu 590 puncte.

### „Cupa Mamaia” la tenis

În semifinalele turneului internațional de tenis de la Mamaia, Ion Tiriac l-a învins cu 6-4, 10-8, 6-3 pe Ingo Buding (R. F. a Germaniei), Okkers (Olanda) l-a întrecut cu 6-2, 4-6, 6-4, 6-4 pe Stilwell (Anglia). În semifinalele probei feminine au fost înregistrate următoarele rezultate: Riedo (R. D. Germană) — J. Sonška (Cehoslovacia) 6-3, 5-7, 6-4; Kun (România) — Boboc (România) 6-3, 6-4. Finalele au loc duminică.

### Trei echipejaponeze în finalele „europenele” de canotaj

Vineri, în recalicările campionatelor europene de canotaj academice de la Vichy (Franța), vîslășii români au avut o comportare bună, reușind să se califice în cîteva finale. Echipajul de dublu (vîslă) Aposteanu — Pavelescu a câștigat seria respectivă. S-au mai calificat pentru finale, care vor avea loc duminică, echipele României la 4 fîrci cîrmaci și doi fîrci cîrmaci. Astăzi participă la semifinalele de 4 plus 1 și echipajul român.

### „Internaționalele” de tir de la Tunari

Pe poligonul de la Tunari au început ieri campionatele internaționale de tir ale României. În proba de armă liberă calibrul redus 3x40 focuri, victoria a revenit lui R. Klingner (R. F. a Germaniei) cu 1159 puncte, urmat de Rotaru (România) — 1155 puncte și Ermilov (U.R.S.S.) — 1154 puncte. La poziția „genunchi” a câștigat Klingner cu 393 puncte, iar la poziția „picioroase” pe primul loc — Ermilov (U.R.S.S.) cu 378 puncte.

Proba de pistol viteză 60 focuri a revenit reprezentantului nostru I.

### Întîlnirea de lupte libere de la Brașov

Ieri la Brașov s-a disputat o întîlnire internațională de lupte libere dintre o selecționată a orașelor Brașov și București și reprezentativa Ankaei. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate — 4-4.

## BOX

### Înaintea finalelor turneului internațional din Capitală

Oricine recunoaște că în lărașia popularității sporturilor, le noi în țară imediat după fotbal se instalează boxul, această scrimă a pumnilor capabili și ea să declanșeze mecanismul complicat pină la mister al pasiunilor și să populeze arenele cu mii de oameni. Mii de oameni au ocupat iar „polcoa-va” Stadionului Republicii și au simțit satisfacția rezultatul din spectacolul pugilistic cu prilejul celor patru gale preliminare ale competiției internaționale pe care o găzduiește în aceste zile Bucureștii. Boxeri de clasă au provocat asemenea dispute, încît pe drept cuvînt s-ar putea afirma că așteptările spectatorilor, și chiar ale specialiștilor, au fost depășite. Ne spunea un gazetar că „europenele” de la Roma n-a putut remarca o parită de calitatea a-celeia, de pildă, dintre Stepașkin și Li Ok Kan.

Dar meritul galelor dinaintea reuniunii finale de astăzi seară nu se reduce doar la spectacol; fără îndoială, ele permit specialiștilor noștri să desprind unele concluzii privind evoluția acestui sport pe plan internațional. Succint, putem spune următoarele: „stilistul”, „scrimerul”, fără pumn, este pe cale de dispariție. Sau: boxerul strict „puncher”, lărs tehnică, n-are viitor. Pe ringul internațional — subliniem, indiferent de categorii de greutate — începe să domine pugilistul tehnic și cu lovitură necuțitoare, variată. Dar nu numai atât. Am văzut la rețelele gale altele în adevărul înțeles al cuvîntului, în stare vreme de nouă minute, cit durează un meci, să-și susțină și-și valorifice tehnica și pumnul, printre condiții fizice excepționale. Adăugăm, în sfîrșit, ambiția nelîntîrită în luptă devedită de cei mai buni dintre boxeri, iar dacă încem totalul rezultat drept necesar pentru pugilistul modern însușirea următoarelor elemente — erhu-cunoscute, de altfel: tehnică, pumn, condiție atletică, morală. Astăzi, neglijarea unuia dintre aceste elemente îngustează sau chiar închide defilivul perspectiva internațională.

În ordinea categoriilor de greutate, boxerii români s-au prezentat bine, autoritar am spune, la „muscă”, unde de altfel Ciucă și Gruescu vor încruși-a mînușile astăzi seară în finală. Gruescu, progresînd mereu, și-a învins fără drept de contestație adversarii (Kim Man Sak și Sarkoz), pugilist mult mai dificil decît cei pe care i-a înfruntat Ciucă. Acesta, datorită rîniei, este preferat de tehnicienii (probabil va boxa în octombrie la Mexico), dar ni se pare că peste un an Gruescu îl va concura serios pe Ciucă pentru un post în lotul olimpic. Păcat că Giju, admirabilul nostru „cocoș”, a lipsit de la întreceri. În absența lui, Pometcu s-a dovedit încă necopt pentru paride grele. Apreciam ca mediocră și comportarea lui Simion sau Gorea. În schimb, fostul campion de juniori Victor Silberman a făcut un meci entuziasmat prin eleganță, tehnică și forța loviturilor, în fața lui Beyer, și va fi interesant să-i urmărim lupta în finală împotriva puternicului Kajdi.

Trecem peste penibilele apariții în ring ale lui Tudose și Stumpf, cu singura speranță că antrenorii au înțeles limitele posibilităților acestor boxeri, și vom spune cîteva cuvinte despre un finăr care reprezintă ceva în pugilatul nostru, Chivăr. Încă de la finalele campionatului național, Chivăr vădise un regres în pregătire și în combalitate, iar nu puțin luserăse acela care-l contestaseră meritul cuceririi titlului la „mijlocie”. Gheorghe Chivăr se pare că n-a învățat cele convenite din criticile ce i-au fost adresate atunci. La începutul lui august s-a prezentat la tabăra de la Pietra Arsă cu o infirmitate nemotivată de nouă zile (!). Dar nu această rămină „paguba” principală (Chivăr și-a primit pedeapsa...), ci slaba pregătire, mai ales fizică, pe care ne-o arată pe ring, boxul nesatisfăcător pe care-l practică și îi liindcă mai credem în talentul lui, îi cerem să redevină sportivul conșcincios, cu viață austeră, cu ambiție de afirmare.

Valeriu MIRONESCU

Astăzi-seară de la ora 19.30 pe Stadionul Republicii au loc finalele turneului internațional de box.

## Cronica zilei

Ministrul agriculturii din Danemarca, Christian Thomsen, și persoanele care îl însoțesc și-au continuat călătoria prin țară, au conținut de la Tulcea, după care a făcut o călătorie prin Delta. Vineri dimineața, ministrul agriculturii din Danemarca s-a însoțit cu avionul în București, iar după-amiază a vizitat Muzeul Satului.

Seara, prof. Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, a oferit în cinstea oaspeților un dîneț.

(Agerpres)

**IN EDITURA POLITICA A APARUT :**

**Pensile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară**

192 pag. 4,50 lei.

Lucrarea este o culegere de studii scrise de autori competenți în materie de legislație a pensilor.

## SPECTACOL DE GALĂ

Sărbătoarea națională a poporului bulgar a prilejuit un spectacol de gală cu filmul „Cea mai lungă noapte”, prezentat în cadrul Zilelor filmului bulgar de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, la cinematograful „Republica”.

Au luat parte Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihnea Gheorghiu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, oameni de artă și cultură, ziaristi, un numeros public.

Printre participanți se aflau, de asemenea, Gheorghe Bogdanov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București, membri ai ambasadei și șefii ai unor misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Înaintea spectacolului, regizorul Sergiu Nicolaescu a prezentat publicului delegația de cineaști bulgari sosită în Capitală cu prilejul Zilelor filmului bulgar: Vladimir Karakasev, director adjunct al cinematografului bulgar, acțița Tvetana Maneva, operatorul Borislav Puncyev.

Vladimir Karakasev a adresat publicului un cuvînt de cald salut prietenesc.

(Agerpres)

## vremea

Ieri în țară: Vremea a fost frumoasă, cu cerul variabil, mai mult senin în jumătatea de nord a țării. Vîntul a suflat pozitiv în unele intensificări în Banat, Moldova și pe litoral. Temperatura aerului la ora 14 a fost cuprinsă între 18 grade la Joseni și Cîmpulung Muscel și 28 de grade la Săcueni și Răuți. În București: Vremea a fost frumoasă, cu cerul variabil. Vîntul a suflat slab. Temperatura maximă a atins 24 de grade.

Timpul probabil pentru zilele de 10, 11 și 12 septembrie. În țară: Vreme răcoroasă, cu cerul schimbător. Vor cădea ploii locale, mai ales sub formă de averse. Vînt potrivit. Temperatura minimă vor fi cuprinsă între 6 și 16 grade, iar maximă între 17 și 27 de grade. În București: Vreme răcoroasă, cu cerul schimbător. Vor cădea ploii de scurtă durată. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

LOTO

DIN 8 SEPTEMBRIE 1967

87 37 55 14 19 58 33 72 31 69 28 18

Fond de premii: 785 326 lei din care report categoria I: 9 298 lei.



# viața internațională

Incheierea congresului de la Brighton

## Sindicatul cer o schimbare radicală a politicii laburiste

LONDRA 8 (Agerpres). — Vineri și-a încheiat lucrările la Brighton cel de-al 99-lea congres anual al sindicatelor britanice, care reușește aproape 9 milioane de oameni ai muncii. Pentru prima dată în anii guvernării laburiste, congresul a condamnat principalele aspecte ale politicii guvernamentale, care contravin intereselor oamenilor muncii. Cu o mare majoritate de voturi a respins rezoluțiile care cere guvernului să se dezbraceze de politica americană în Asia de sud-est și să dețină toate eforturile pentru obținerea păcii în Vietnam.

Delegații au adoptat o rezoluție în care condamnă adoptarea unor măsuri de către guvern care duc la creșterea șomajului, la stagnarea economică și slăbirea capacității de concurență a țării. Rezoluția cheamă guvernul să extindă sectorul de stat al economiei naționale, să reducă cheltuielile militare, să limiteze creșterea profiturilor marilor companii. Într-o altă rezoluție este respinsă înghetarea salariilor oamenilor muncii.

Majoritatea delegaților au subliniat că sindicatul nu cer demisia guvernului laburist, ci o schimbare radicală a politicii acestuia, pentru ca ea să corespundă intereselor mișcării sindicale. Așa se explică și în rezoluția finală congresului și-a exprimat încrederea în guvern.

Comentând lucrările congresului de la Brighton, agenția France Presse menționează că principala caracteristică a fost manifestarea și mai accentuată a divergențelor dintre conducerea de dreapta a T.U.C. și delegații la congres și un avertisment serios dat guvernului de majoritatea participanților. Observatorii politici de la Londra sînt unanimi în aprecierea că congresul a constituit o repetiție generală în ajunul luptei dintre forțele de dreapta și de stînga ale mișcării laburiste, care se va da la conferința din octombrie a partidului laburist.

## Tactica pămîntului otrăvit...

WASHINGTON 8 (Agerpres). — Ministrul Apărării al S.U.A., Robert McNamara, a anunțat, în cadrul unei conferințe de presă, că alte două brigăzi ale diviziei aeriportate vor fi trimise în Vietnamul de sud. În același timp, a spus el, s-a hotărît formarea în Statele Unite a unei noi divizii a forțelor terestre, destinată să completeze rezervele strategice. McNamara a anunțat apoi că la sfîrșitul anului în curs și la începutul anului viitor de-a lungul zonei demilitarizate din Vietnam va fi construită o barieră din sîrmă ghimpată înzestrată și cu alte mijloace tehnice. Pentagonul, adăugă agenția Associated Press, a comunicat că în această zonă vor fi răspîndite substanțe de otrăvire a solului pentru a împiedica creșterea junglei.

HANOI 8 (Agerpres). — În raportul prezentat de Ton Duc Thang, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Patriei din Vietnam, la conferința extraordinară a acestei organizații se arată că cei 17 milioane de cetățeni nord-vietnamezi sînt pe deplin solidari cu lupta fraților lor din sudul țării pentru învingerea agresorilor. Participanții la conferință au aprobat în unanimitate programul politic adoptat la ultimul congres al F.N.E. din Vietnamul de sud.

## Adunarea solemnă de la Phenian

PHENIAN 8 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 19-a aniversări a creării Republicii Populare Democrate Coreene, la Phenian a avut loc adunarea solemnă. A luat cuvîntul Pak Sen Cer, membru al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri.

Vorbitorul a relevat că în acești 19 ani în partea de nord a țării a fost instaurată ordinea socialistă, a fost creată economia națională trainică ce se dezvoltă prin eforturile proprii ale poporului. R.P.D. Coreeană s-a transformat într-un stat industrial-agrar dezvoltat.

După ce a relevat pe larg succesele obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, Pak Sen Cer a spus: Realizările însemnate obținute de poporul nostru în toate domeniile, politic, economic, militar și cultural, constituie o expresie strălucită a justității politicii partidului, care a aplicat în mod creator învățătura marxist-leninistă la condițiile concrete ale țării.

partid și de stat în vederea înfăptuirii reunificării țării, considerată ca cea mai însemnată sarcină națională, corespunzînd aspirațiilor populației din ambele părți ale Coreei.

În continuare el a arătat că în prezent R.P.D. Coreeană, dezvoltînd schimburile economice și culturale cu țările socialiste și alte numeroase țări ale lumii, călăuzindu-se după principiile independenței, egalității și avantajului reciproc.

Relevînd natura agresivă a imperialismului și în special a celui american, care a săvîrșit în repetate rânduri provocări și împotriva R. P. D. Coreene, vorbitorul a condamnat războiul dus de acesta în Vietnam, precum și acțiunile sale împotriva altor popoare din Asia de sud-est. El a reafirmat sprijinul poporului coreean față de lupta justă a poporului vietnamez împotriva agresiunii americane. Pak Sen Cer s-a pronunțat pentru solidaritatea mișcării comuniste internaționale, pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar.

## Festivitățile de la Sofia

SOFIA 8 (Agerpres). — La 8 septembrie a avut loc adunarea festivă consacrată celei de-a 23-a aniversări a revoluției socialiste din Bulgaria. Au luat parte reprezentanții ai oamenilor muncii, tinerții și politici și socialiști, oameni de artă și cultură, ofițeri și generali, reprezentanți diplomați și creditați la Sofia.

În prezidiul adunării au luat cuvîntul Jivkov, Gheorghii Traikov, alți conducători de partid și de stat bulgari, precum și Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, și Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri, aflați într-o vizită oficială în R.P. Bulgaria.

Raportul cu privire la a 23-a aniversare a revoluției socialiste a fost prezentat de Jivko Jivkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria.

Raportorul a subliniat succesele însemnate obținute în cei 23 de ani ai regimului popular din Bulgaria. Venitul național al țării va fi anul acesta de 4,7 ori mai mare decît cel din 1939, ritmul anual de creștere fiind de peste 8 la sută. Volumul producției industriale în 1967 va fi de aproximativ 27 de ori mai mare decît în 1939. În urma dezvoltării intensive a agriculturii, recoltele au sporit considerabil. În ultimii 15 ani, veniturile reale ale populației au sporit de aproximativ 2,5 ori. Vorbitorul a relevat că în cel de-al cincilea plan cincinal o mare atenție se va acorda dezvoltării progresului tehnic.

În raport se subliniază, de asemenea, activitatea intensă a Bulgariei îndreptată spre întărirea relațiilor dezvoltării lor în viitor.

Delegațiile au făcut un schimb de păreri în cele mai importante probleme ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Delegația ungară a acceptat invitația adresată de partea sovietică de a face o vizită în U.R.S.S.

lunii. Vizita delegației de partid și guvernamentale bulgare, în frunte cu Todor Jivkov, în Republica Socialistă România, a spus el, a adus o nouă contribuție la dezvoltarea relațiilor multilaterale cu țara vecină.

În continuare, în raport se arată că în relațiile cu țările capitaliste dezvoltate, guvernul bulgar se bazează pe principiile coexistenței pasnice; Bulgaria sprijină toate măsurile care duc spre slăbirea încordărilor internaționale, se pronunță pentru largirea relațiilor economice cu toate țările pe baza egalității și avantajului reciproc.

Vorbitorul a arătat că pe plan internațional se remarcă o creștere a încordării datorită agresiunii imperialismului american în Vietnam. Poporul bulgar, a spus el, este profund indignat de această agresiune și va acorda și pe viitor un ajutor multilateral Vietnamului în apărarea libertății și independenței sale.

În încheierea raportului, Jivko Jivkov a subliniat că P. C. Bulgar acordă o mare importanță unității comuniste și muncitorești internaționale.

## Sesiunea Consiliului O. N. U. pentru comerț și dezvoltare

GENEVA 8 (Agerpres). — În ședința de joi seara a sesiunii Consiliului O.N.U. pentru comerț și dezvoltare a fost adoptată ordinea de zi provizorie, cuprînd 13 puncte. Conferințele mondiale pentru comerț și dezvoltare, care va avea loc la Delhi în luna februarie a anului viitor. De asemenea, consiliul a adoptat bugetul U.N.C.T.A.D. (Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare) pe anul 1968, care se ridică la 8 171 000 dolari.

## Tîrgul internațional de la Bari

În prezența șefului statului președintele Giuseppe Saragat și primului ministru italian, Aldo Moro, joi a fost inaugurată cea de-a 31-a ediție a Tîrgului internațional de la Bari. Organizat sub deviza „calea națională a dezvoltării”, tîrgul se dovedește a fi și în acest an un important loc de întîlnire între țările lumii, în vederea înlesnirii și dezvoltării relațiilor comerciale internaționale. La el participă 87 de țări, din care 37 cu pavilioane proprii. România este prezentă la actuala ediție cu un stand în care firmele



Unul dintre piloții americani capturaj de populația Hanoiului

## CORESPONDENȚA DIN ROMA DE LA N. PUICEA

PRODEXPORT, FRUCTEXPORT, CARTIMEX, ROMANOEXPORT și altele prezintă bunuri agroalimentare, produse de artizanat, covoraș, confecții etc. Țara noastră este prezentă în totalitate și cu un birou comercial. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, premierul Moro a apreciat că economia italiană a depășit conjunctura defavorabilă și și-a recăpătat în ansamblu vigoarea. El a spus că noi impulsuri și noi inițiative au fost înregistrate în sectorul investițiilor, care era considerat cu cîțiva timp în urmă una din „zonele întinse” ale economiei italiene. În încheierea cuvîntării sale, premierul Moro a declarat că, asemenea altor națiuni europene, Italia „poate constata că o politică curajoasă de desînterțire internațională în sectorul economic constituie un factor esențial al dezvoltării sale și al bunăstării și în același timp o necesitate a colaborării între state, chiar între statele cu regimuri politice și sociale diferite, care apară tot mai fecundă pentru stabilirea unei coexistențe mai nobile și mai pasnice între toate națiunile”.

## EVENTIMELE DIN ORIENTUL APROPIAT

NEW YORK 8 (Agerpres). — La sediul O.N.U. s-a anunțat că înalte oficialități ale O.N.U. au început tratative cu reprezentanții R.A.U. și Izraelului pentru a se găsi mijloace de prevenire a unor noi incidente armate asemănătoare cu cele care au avut loc luni în zona Canalului de Suez.

BAGDAD 8 (Agerpres). — Postul de radio Bagdad a anunțat vineri dimineață că președintele iranian, Abdel Rahman Aref, a lansat un apel către șefii de state și guverne arabe invitîndu-i să organizeze o nouă reuniune la nivel înalt. Precedată de o conferință a miniștrilor de externe din țările respective, aceasta ar urma să examineze modul cum sînt aplicate rezoluțiile adoptate în cadrul recentei întruniri arabe de la Khar-tum.

CAIRO 8 (Agerpres). — Generalul Odd Bull, șeful organismului O.N.U. pentru supravegherea armistițiului în Palestina, a sosit joi la Cairo. În același zi a avut întîlnire cu Salah Gohar, adjunct al ministrului de externe al R.A.U., în cadrul căreia a fost discutată situația creată de linia de încetare a focului dintre Izrael și R.A.U., în zona Canalului de Suez. După cum relatează ziarul „Al Ahram”, generalul Odd Bull a propus o serie de măsuri menite să asigure aplicarea eficientă a acordului privind încetarea focului, printre care și mărirea numărului observatorilor staționați de-a lungul Canalului de Suez.

CAIRO 8 (Agerpres). — Postul de radio Bagdad a anunțat vineri dimineață că președintele iranian, Abdel Rahman Aref, a lansat un apel către șefii de state și guverne arabe invitîndu-i să organizeze o nouă reuniune la nivel înalt. Precedată de o conferință a miniștrilor de externe din țările respective, aceasta ar urma să examineze modul cum sînt aplicate rezoluțiile adoptate în cadrul recentei întruniri arabe de la Khar-tum.

CAIRO 8 (Agerpres). — Generalul Odd Bull, șeful organismului O.N.U. pentru supravegherea armistițiului în Palestina, a sosit joi la Cairo. În același zi a avut întîlnire cu Salah Gohar, adjunct al ministrului de externe al R.A.U., în cadrul căreia a fost discutată situația creată de linia de încetare a focului dintre Izrael și R.A.U., în zona Canalului de Suez. După cum relatează ziarul „Al Ahram”, generalul Odd Bull a propus o serie de măsuri menite să asigure aplicarea eficientă a acordului privind încetarea focului, printre care și mărirea numărului observatorilor staționați de-a lungul Canalului de Suez.

CAIRO 8 (Agerpres). — Generalul Odd Bull, șeful organismului O.N.U. pentru supravegherea armistițiului în Palestina, a sosit joi la Cairo. În același zi a avut întîlnire cu Salah Gohar, adjunct al ministrului de externe al R.A.U., în cadrul căreia a fost discutată situația creată de linia de încetare a focului dintre Izrael și R.A.U., în zona Canalului de Suez. După cum relatează ziarul „Al Ahram”, generalul Odd Bull a propus o serie de măsuri menite să asigure aplicarea eficientă a acordului privind încetarea focului, printre care și mărirea numărului observatorilor staționați de-a lungul Canalului de Suez.

## Incheierea convorbirilor sovieto-ungare

BUDAPESTA 8 (Agerpres). — Cu prilejul încheierii convorbirilor oficiale dintre delegația de partid și guvernamentală sovietică și cea ungară a fost dat publicității un comunicat. În cursul schimbului de vederi — se arată în comunicat — reprezentanții celor două partide și guverne s-au informat reciproc în legătură cu construirea socialismului și comunismului în țările respective. Părțile și-au exprimat sa-

tisfăcția față de desfășurarea relațiilor bilaterale și au examinat posibilitățile dezvoltării lor în viitor. Delegațiile au făcut un schimb de păreri în cele mai importante probleme ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Delegația ungară a acceptat invitația adresată de partea sovietică de a face o vizită în U.R.S.S.

## agențiile de presă transmit:

● Conferința miniștrilor de externe ai O.U.A. ● Președintele de Gaulle la Cracovia ● „Surveyor 5” lansat spre Lună

## Conferința miniștrilor de externe ai O.U.A.

COMITETUL POLITIC AL CONFERINȚEI miniștrilor de externe ai țărilor membre ale O.U.A. a examinat vineri un plan propus de Liberia în legătură cu dezarmarea generală. Planul, care urmează să fie recomandat celor 38 de state membre pentru a fi promovată în cadrul Organizației Națiunilor Unite și la Conferința pentru dezarmare de la Geneva, propune reducerea cheltuielilor militare și canalizarea sumelor rezultate din aceasta spre dezvoltarea regiunilor lumii înapoiate din punct de vedere economic.

## Hidrocentrala de la Bratsk, construită pe fluviul Angara din Siberia orientală, a fost dată în mod oficial în exploatare industrială.

Puterea ei este de 4 100 000 kW, iar producția de energie electrică de 22,9 miliarde kW/oră pe an. Din ziua punerii în funcțiune a primului agregat, la sfîrșitul anului 1961, hidrocentrala de pe Angara a produs 85 miliarde kW/oră de energie electrică și a amortizat aproape complet fondurile cheltuite pentru construcția și exploatarea ei provizorie.

## Ministrul învățămîntului al Republicii Socialiste România, acad. Ștefan Bălan, aflat într-o vizită în Uniunea Sovietică, a avut vineri o întîlnire cu Viceleșul Eliutin, ministrul învățămîntului superior și mediu de specialitate al U.R.S.S. Cu acest prilej au fost discutate probleme privind organizarea învățămîntului superior, a activității de cercetare științifică în școlile superioare, sistemul de perfecționare a cadrelor didactice din învățămîntul superior și altele.

## Ă fost lansat aparatul cosmic „Surveyor-5”

Vineri de la Cape Kennedy a fost lansată în direcția Lunii o rachetă „Atlas-Centaur” purtînd aparatul cosmic „Surveyor-5”. Aselenizarea lui este prevăzută pentru 10 septembrie. „Surveyor-5” are la bord o instalație complexă cu ajutorul căreia Administrația națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic își propune să efectueze o analiză electrochimică a elementelor întîlnite pe suprafața lunară în punctul aselenizării. Tot de la Cape Kennedy joi a fost lansat un satelit biologic la bordul căruia se află mii de insecte și bacterii. Aceste organisme urmează să fie recuperate viu după ce vor petrece trei zile în spațiul cosmic, pentru a fi supuse cercetărilor.

## Protest al R.P.D. Coreene.

După cum transmite agenția A.C.T.C., în cadrul întîlnirii de la Panmunjon a secretarilor Comisiei militare pentru armistițiul în Coreea, generalul maior Pak Giun Guk, reprezentantul părții coreene, a protestat pe lingă partea americană în legătură cu noile acte provocatoare săvîrșite în ultimul timp de personalul S.U.A. După cum a arătat reprezentantul părții coreene, soldații americani au introdus în repetate rânduri în zona demilitarizată arme de diferite calibre și au deschis focul asupra porțiunii din zona demilitarizată aparținînd R.P.D. Coreene.

## Cînd se încheie transferul sediului N.A.T.O.

Se anunță că Consiliul N.A.T.O. va fi transferat complet în noul său sediu de la Evere, într-o suburbie a Bruxellesului, în jurul datei de 15 octombrie. Sediul de la Bruxelles va fi al treilea pe care Consiliul N.A.T.O. l-a avut în decursul perioadei scurse de la constituirea alianței.

## Moscova ADUNARE INCHINATĂ LUI M. KOGĂLNICEANU

MOSCOVA 8. — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Asociația de prietenie sovieto-română a organizat vineri la clubul parcului de cultură și odihnă „Maxim Gorki” din Moscova o seară consacrată împlinirii a 150 de ani de la nașterea lui Mihail Kogălniceanu. Despre viața și activitatea lui Mihail Kogălniceanu a vorbit I. P. Zăinuciovski, candidat în științe filologice, membru al conducerei Asociației de prietenie sovieto-română. În cuvîntul său, Ion Ciubotaru, consilier al ambasadei Republicii Socialiste România la Moscova, a subliniat volul însemnat al lui Mihail Kogălniceanu în viața politică și culturală românească din secolul al XIX-lea. În încheiere, a fost prezentat un program de filme documentare românești.

## UZINELE FORD — „ORA H”

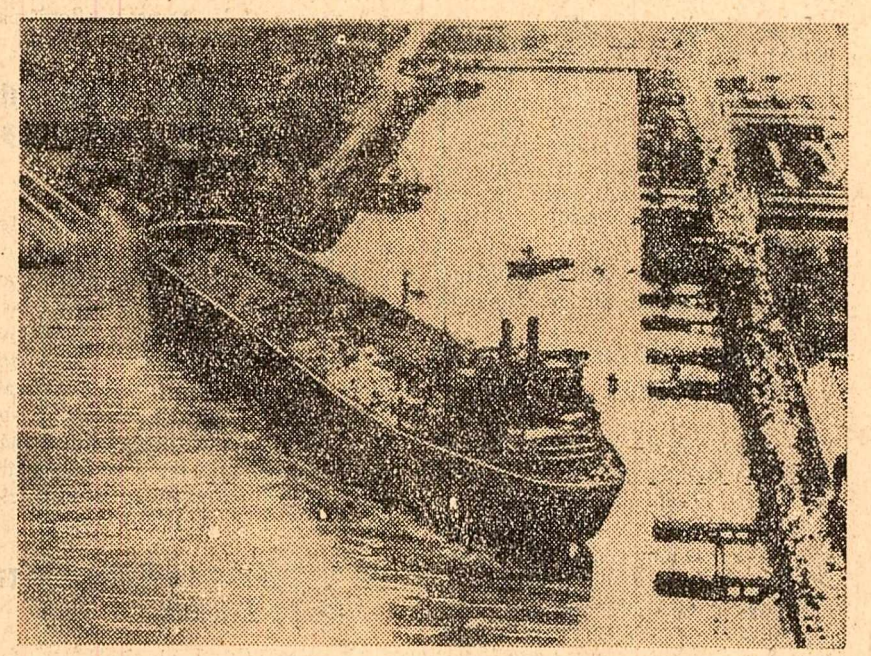
În dimineața zilei de 7 septembrie 159 000 de muncitori de la uzinele de automobile Ford așteptau rezultatele tratativelor dintre conducătorii sindicali și administrația companiei. La miezul nopții expira vechiul contract de muncă, încheiat între conducerea firmei și lucrătorii. Îndată după ce Walter Reuther, președintele sindicatului muncitorilor din industria de automobile și avioane (U.A.W.), a ieșit din clădirea unde au avut loc negocierile, agențiile de presă au transmis știrea că muncitorii companiei Ford au început lucrul pe timp nelimitat. Este una din cele mai mari greve care au avut loc pînă acum în 1967 în Statele Unite, remarcă ziarul american. Muncitorii cer încheierea unui nou contract colectiv între companie și sindicat,

mărirea salariilor, îmbunătățirea condițiilor de muncă. Această grevă urmează altor mișcări revendicative care au avut loc de la începutul anului în Statele Unite, — greva muncitorilor din industria cauciucului (75 000 de oameni), greva minerilor din industria de cupru (37 000 de oameni), greva feroviarilor (137 000 de oameni), pentru a nu le amintim pe cele mai importante. Comentarii de presă de la Washington subliniază faptul că în 1967 conflictele de muncă au fost neobișnuit de numeroase. Potrivii cifrelor oficiale publicate la Washington, numai în primele 6 luni ale anului au avut loc peste 1 600 de greve la care au luat parte aproape 1 270 000 de muncitori. Iar agenția Reuter adaugă că aceasta este

„cifra cea mai ridicată din ultimii 15 ani”. Ce a determinat o asemenea creștere a grevelor? Răspunsurile date de observatorii politici din capitala S.U.A. sînt multiple. Ele însă converg toate spre aceeași cauză esențială — repercusiunile deficitului bugetar, ale cheltuielilor pentru înarmare și pentru războiul din Vietnam asupra veniturilor oamenilor muncii. Presa americană a subliniat în nenumărate rânduri că războiul din Vietnam este „o mașină de înghițit dolari”. Anul acesta cheltuielile militare vor depăși suma record de 70 miliarde dolari, iar bugetul public în luna iulie, iar cercuri din administrația Republicii Socialiste România își exprimă părerea că președintele Johnson va mai cere Congresului o alocație suplimentară de aproape 4 miliarde

spori impozitele cu 10 la sută. Ziarele americane nu ascund faptul că această creștere a impozitelor va atinge veniturile păturilor largi ale populației. Pe de altă parte, după cum relevă cunoscutul economist american Victor Perlo, companiile recurg și ele la dilatarea metodelor de lucru și la creșterea prețurilor pentru a face față greutăților întîmpinate în deslăsurarea producției: numai în industria de automobile a S.U.A., (ramură a economiei acestei țări), au fost concediați anul acesta aproape 10 mii de muncitori. Societatea „Chrysler” a anunțat concedierea a 3 000 de salariați, iar „General Motors” a 5 000 de salariați. O altă măsură care alăturează situația muncitorilor, arată decelerarea economiei, este a „lock-out” de către întreprinderi (suspendarea temporară a producției), lăsînd astfel de lucru slujbe alte mii de lucrători. În acest context se înscrie și greva muncitorilor de la uzinele Ford. Se amintesc că mișcările revendicative ale lucrătorilor din industria de automobile a S.U.A. au devenit mai frecvente în special după ce actualul președinte al acestui sindicat, Walter Reuther, a demisionat din Comitetul Executiv al Centralei A.F.L.-C.I.O., în semn de protest împotriva politicii monopoliste duse de liderii sindicali în cadrul grevelor, pe lingă revendicări de natură economică, apar și unele revendicări politice, cum ar fi cererea de a se pune capăt războiului din Vietnam. Toate acestea, subliniază unele ziare americane, arată că „ofensiva bugetară” a Administrației și se răspunde prin acțiuni largi ale muncitorilor americani, acțiuni avînd ca scop apărarea intereselor lor fundamentale.

Șerban BERINDEI



Joi, la Saint Nazaire, a fost lansat la apă cel mai mare petrolier construit în Franța, „Magdala” de 210 000 tone. Nava are o lungime de 324 metri. Cu puțin timp înainte în portul britanic Belfast a fost lansat petrolierul „Myrina” de 200 000 tone. În fotografie: petrolierul „Myrina”